

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๓

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันจันทร์ที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๒๐ ถึง ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๕

สารบัญ

ครั้งที่ ๒๓/๒๔๗๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒

๑. รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๔๗๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ๑๓๕๐
๒. เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ๑๓๕๐
๓. กระทู้ถาม
 - (๑) เรื่องวัตถุไปรษณีย์เก่า ของหลวง
นรินทร์ประสาตร์เวช ตามกระทู้
หลวงเศรษฐการ ๑๓๕๐--๑๓๕๓
 - (๒) เรื่องทางหลวงสายแยก จาก ทางรถไฟ
คอนสแตนติน ของขุนอินทร
ภักดี ตามกระทู้หลวงมหาดไทย ๑๓๕๓ - ๑๓๕๕
 - (๓) เรื่องจัดสร้างคุกขังนักโทษ ของ
หลวงวัฒนคดี ตาม กระทู้หลวง
มหาดไทย ๑๓๕๕--๑๓๕๖
 - (๔) เรื่อง ออกร้านน้ำ ของนายจิ่ง
จวงจิตร ตามกระทู้หลวงการคลัง ๑๓๕๖--๑๓๕๗
๔. ร่าง พระราชบัญญัติ เวนคืน อสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิตร
จังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๓๕๗--๑๓๖๐
๕. ร่าง พระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลมะขาม
แห้ง อำเภอบางปลาร้อย จังหวัดชล
บุรี ให้แก่นางสาวมอญ แซ่ตัน พุทธศั
กราช ๒๔๗๕ ๑๓๖๐--๑๓๖๒
๖. ร่าง พระราชบัญญัติ เก็บ เงิน ออกร้านน้ำ
ฉบับที่ ๑ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ๑๓๖๓--๑๓๗๓
๗. ร่างพระราชบัญญัติลดพิกัดเก็บเงินค่าน้ำ
พุทศักราช ๒๔๗๕ ๑๓๗๓--๑๓๕๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๗/๒๔๗๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันจันทร์ที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าววา วัฒนธมาชิกมาประชุม ๑๒๗ ท่าน
เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ท่านรับของรายงานการประชุมสภาฯ
ครั้งที่ ๒๗/๒๔๗๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านจะถือว่าประชุม
อนุมัติ ที่ประชุมอนุมัติ ข้าพเจ้าขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ได้รับ
หนังสือจากรัฐบาลว่าร่างพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช
๒๔๗๕ ของนายมงคล รัตนวิจิตร ซึ่งได้เสนอเข้ามาในสภาฯ และรัฐบาล
ได้ขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการนั้น บัดนี้รัฐบาลได้ปรับปรุงพระราช-
บัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหารพุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นใหม่ และได้เสนอเข้า
มาในที่ประชุมแล้ว จึงขอแจ้งให้ทราบ คือไปกระทู้ถาม กระทู้ที่ ๑ ของ
นายเจือ ศรัยภักย์ เจ้าของกระทู้ ไม่มา กระทู้ที่ ๒ ของหุดวงนรินทร์ประสาตร์-
เวช เรื่องไปรษณียกศดทหาย

หลวงนรินทร์ประสาตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าววา
ก่อนที่ข้าพเจ้าจะถามรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าอยากขอเรียนให้ที่ประชุมได้
ทราบว่า คือข้าพเจ้าได้ตั้งกระทู้เป็นกระทู้ถามตั้งแต่วันที่ ๘ เพราะข้าพเจ้า
ชาวจังหวัดจันทบุรี.....

ประธานสภาฯ กล่าววา อ่านจดแจ้งณ กทราบกนอยู่ในที่แล้ว

หลวงนรินทร์ประสาตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าววา
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลนี้ขึ้นต่อสภาฯ เรื่องของกรมตำรวจ คงจะไป

๗. คอยเมื่อนัก ๘ เดือน ข้าพเจ้าได้ทราบจากพยานหลักฐานที่
 ว่า ข้าพเจ้าได้ส่งไปขายต่างประเทศโดยทางไปรษณีย์คัด แต่ทาง
 ต่างประเทศไม่ได้รับ สอดส่องได้ความว่า กรมไปรษณีย์ ๑ ประเทศสยาม
 ทำหาย ซึ่งพดอยนเดิมประกันโดยกรมไปรษณีย์ของประเทศไทยเป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท
 เป็นกาเรียดหายทั้งพดอยนต่างประเทศและพดอยนชาวสยาม เพราะ
 ภาระขอทราบความจริงเพียงไหน และถ้าเป็นจริง รัฐบาลได้จัดการไป
 แล้วอย่างไร ขอทราบ ๕. ความว่าเจตนาบริษัทรับประกันต่างประเทศที่รับ
 ประกันของข้าพเจ้า เช่นพดอยน พดอยน ข้าพเจ้าไปรับประกันนอก เพราะเหตุ
 ว่ากรมไปรษณีย์ ๑ ไม่เคยรับประกันไปรษณีย์ ในประเทศอื่นที่
 ในกรมไปรษณีย์ของสยามรับประกัน ๑ ครั้งจึงพดอยนไปรับประกันกับ
 บริษัทนอก ๑ เพราะเห็นว่าบริษัทนอก ๑ จะรับไปรับประกันของข้าพเจ้า
 บริษัทต่างประเทศ ๑ บริษัทรับประกันไป ๑ ครั้งเป็นผล และข้าพเจ้า
 รัฐบาลมาก รัฐบาลจะจัดการอย่างไร

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี กัดหวัด ขอประลาขอหมกรา
 ๑๖๑๓ ข้าพเจ้าได้ส่งไปรษณีย์คัดแต่ทางต่างประเทศไม่ได้รับ สอดส่องได้ความว่า กรมไปรษณีย์ ๑ ประเทศสยาม
 ทำหาย ซึ่งพดอยนเดิมประกันโดยกรมไปรษณีย์ของประเทศไทยเป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท เป็นกาเรียดหายทั้งพดอยนต่างประเทศและพดอยนชาวสยาม เพราะ
 ภาระขอทราบความจริงเพียงไหน และถ้าเป็นจริง รัฐบาลได้จัดการไป แล้วอย่างไร ขอทราบ ๕. ความว่าเจตนาบริษัทรับประกันต่างประเทศที่รับ
 ประกันของข้าพเจ้า เช่นพดอยน พดอยน ข้าพเจ้าไปรับประกันนอก เพราะเหตุ ว่ากรมไปรษณีย์ ๑ ไม่เคยรับประกันไปรษณีย์ ในประเทศอื่นที่
 ในกรมไปรษณีย์ของสยามรับประกัน ๑ ครั้งจึงพดอยนไปรับประกันกับ บริษัทนอก ๑ เพราะเห็นว่าบริษัทนอก ๑ จะรับไปรับประกันของข้าพเจ้า
 บริษัทต่างประเทศ ๑ บริษัทรับประกันไป ๑ ครั้งเป็นผล และข้าพเจ้า รัฐบาลมาก รัฐบาลจะจัดการอย่างไร

ไปยังคอนเมืองโดยรถยนต์ของกรมไปรษณีย์ฯ โดยมีเจ้าหน้าที่ควบคุมพร้อม
อาวรุ ซึ่งหวังว่าจะเป็นการปลดทุกข์และขจัดก้นการเดี่ยหายได้

หลวงนรินทร์ประสาทรวิเศษ ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าวกร
ซาพเจ้าขอชกตามข้อ ๑ ความเมื่อกรมไปรษณีย์ฯ รับรองว่าได้เป็นไปตาม
นจริงแล้ว กรมไปรษณีย์ฯ จะคิดค่าเช่าใช้ให้แก่ผู้ส่งพลอยไปนั้นหรือไม่

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี กล่าววา ขอประทานเวลาที่จะ
แจ้งให้เป็นทเข้าใจ ตามระเบียบอนุกรมการที่จะเอาผู้ส่งถึงเมืองนั้น ยากจะ
เรียนถึงราชการเดี่ยก่อนเพื่อให้เข้าใจกันแจ่มแจ้ง ตามวิธีการที่เราเอาผู้ส่ง
ต่าง ๆ ลงลงเมืองนั้นเรามีบัญชีควบคุมไปในตัว และเราเจ้าหน้าที่
เงินเดือนสูง ๆ คง ๓ คน เพื่อควบคุมการส่งที่เอาไปส่งถึงผู้ส่งนั้นเรียบร้อยแล้ว
ลูกของตามบัญชีหรือไม่ แล้วมันถึงลงเมืองแล้วคง ๓ คนนั้นอยู่ไหน เวลา
นั้นไม่มีใครจะเขียนเขียนไปได้ แล้วต่อมาคนชนเงินเดือน ๗๐-๗๕ ควบคุม
ไปอีก แล้วปรากฏว่าเมื่อมาตราจะก่อปลอมขึ้น ซึ่งตราตราของกรมนั้นเก็บ
ไว้ในเซฟมี กรมการขึ้น ท้องหัวแผนก ประจำแผนก ที่ควบคุมดูแลได้เซฟได้มอ
และเรื่องตราปลอมนั้นนอกเหนือของตราหรืออะไรก็อะไรนั้นแหละ ปัญหาของ
การฝากที่ค้านั้นมาซึ่งการเดี่ยหายแก่กรมไปรษณีย์นั้น ขอเรียน
ว่าไม่มีการเดี่ยหายอย่างใดเลย เพราะว่าตามกติกการรับฝากสิ่งของไป
ไว้ที่นั้น ทางบริษัทเดินรถภาคใต้ไม่ยอมรับฝากสิ่งของหมายที่ประกันอยู่
แล้ว เพราะฉะนั้นทางกรมไปรษณีย์จึงได้ยอมให้บริษัทเดินรถมารับ
ประกันภายใต้ซึ่งเขาทำกันเอง แต่เราไม่ห้ามเขาไม่ได้ แต่บริษัทประกัน
ซาพเจ้าทราบมาแต่ครั้งใดก็ไม่ใครรับประกัน มาตราไม่รับประกัน
จุดหมายไม่รับฝาก อังกฤรับฝากจุดหมายไม่ประกันเฉพาะประเทศ
อินเดีย อินเดียตะวันตกเท่านั้น นอกนั้นไม่รับประกัน และนี่จึงจุดหมาย
ประกัน ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย ฯลฯ รับประกันเฉพาะที่ประกัน

ได้ออกร่างไปยงจังหวัดเพชรบูรณ์เริ่มทำเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๑ ได้หยุดสร้าง
 ครบหนึ่งเดือน พ.ศ. ๒๔๗๔ ทั้งนี้เนื่องจากการเงินของรัฐบาลตกต่ำ
 และได้เริ่มก่อสร้างใหม่อีกในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ แต่ในปีนั้นได้ลดงานน้อยเนื่อง
 จากขาดแคลนเจ้าหน้าที่ และต้องวางองค์การใหม่ การสร้างทางสาย
 ดังแต่เริ่มทำจนถึง พ.ศ. ๒๔๗๘ ใช้งบ ๑,๐๓๐,๕๒๕.๘๓ บาท ๒. อุปสรรค
 หนึ่งที่สำคัญที่สุดที่สร้างทางสายไม่ได้ก็คือ ก. ต้องเปลี่ยนแนวทางใหม่ในบาง
 ตอน เพื่อประหยัดและเพื่อความสะดวกในการก่อสร้าง ข. เนื่องจากแนว
 ทางสายต้องผ่านไปในภูมิประเทศซึ่งมีโขดหินทรายแรงและชันมาก คน
 งานพากันขยาดไม่กล้าจะไปรับจ้างทำงาน ค. เมื่อได้มีแพทย์ไปประจำอยู่
 ตำบลนั้นแล้ว จึงได้เริ่มดำเนินการต่อไปได้ เนื่องจากก่อนพระราชบัญญัติ
 การสร้างทาง พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้ออกใช้เป็นกฎหมาย การทำงานประมาณและ
 การอนุญาตให้เงินต่างๆ ต้องเสียเวลางานซึ่งควรทำได้เป็นอันมาก เมื่อได้
 งบประมาณและได้เงินแล้วก็พอตั้งขุดซึ่งแบบฤดูสะดวกแก่การสร้างทาง
 การสร้างในฤดูฝนย่อมลำบากมาก กระทำไปไม่ค้ำยจะได้ผลและไม่สะดวก
 ด้วยอุปสรรคดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องขยายเวลาทำการก่อสร้างออกไป และ
 เปลี่ยนแปลงโปรแกรมใหม่ตามสมควร ๓. นับตั้งแต่ตั้งมีสร้างทางสายมา
 มีข้าราชการชั้นหัวหน้าแผนกไปตรวจการแล้วคือ (๑) เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม
 พ.ศ. ๒๔๗๖ นายช่างหัวหน้าแผนกบำรุงทางไปตรวจ (๒) วันที่ ๑๒ มีนาคม
 พ.ศ. ๒๔๗๖ นายช่างหัวหน้าแผนกก่อสร้างไปตรวจ (๓) ระหว่างเดือน
 มกราคม ๒๔๗๗ นายช่างหัวหน้าแผนกก่อสร้างไปตรวจ (๔) ระหว่าง
 เดือนกันยายน นายช่างประจำแผนกไปตรวจ ๕. เรื่องยกยอดกอง
 ทางการได้ทราบโดยทางกองรังมาตามทางการ เป็นเงินประมาณ ๒๘,๐๐๐
 บาท กระทรวงมหาดไทยได้ตั้งข้าหลวงประจำจังหวัดพิศร์ ยัยการ
 จังหวัดพิศร์ และนายช่างประจำแผนกก่อสร้าง ๓ นายทำการได้ส่วนแล้ว
 ไม่ได้ความว่ามีภาระกระทำผิด

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวหา การ
ด้อยลงของเจ้าพนักงานนั้น ปรากฏจากมีกล่าวหาบ้างหรือไม่ว่าคณะกรรมการ
การผู้ด้อยลงไม่ยุติธรรม

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวหา ทางรัฐบาลบอกแล้ว เรื่องนอกเรื่อง อยากจะถาม
อะไรก็ขอให้ถามขอขึ้น นแบบความเห็น ตามข้ออื่นต่อไป

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวหา พอใจแล้ว
ประธานสภาฯ กล่าวหา คือไปกระทู้ของพระยาศรีคัมภีร์
ไม่มา คือไปของหลวงวชิรญาณ เรื่องจัดสร้างคุกมณฑลพิษณุ

หลวงวชิรญาณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร กล่าวหา ข้าพเจ้าขอ
ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป เพื่อประหยัดเงิน
หลวงในการที่ต้องเสียค่าพาหนะส่งนักโทษไปจังหวัด รัฐบาลได้ดำริจะจัดการ
ปลูกสร้างสถานกักขังนักโทษชนบทอำเภอละกั้วบ้างหรือไม่ หรือขอ
ประการใด

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวหา รัฐบาลขอตอบกระทู้ว่า รัฐบาลได้เข้าใจได้อยู่แต่ใน
เรื่องนี้ แต่ขอของที่จะจัดสร้างในคราวเดียวให้ทั่วถึงกันหมดไม่ได้ เพราะติดขัด
ด้วยการเงิน ซึ่งจำเป็นจะต้องจ่ายทั้งในทางก่อสร้างและการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่
อันเห็นว่าการจะสร้างเรือนจำศาลแขวงทั่วไปในเวลาพร้อม ๆ กันเช่นนั้น ถ้า
ต้องการปลูกสร้างโดยเร็วขยับกันไป ค่าปลูกสร้างก็จะผิดปรกติและถ้า
จะขอให้ก่อสร้างเรือนจำเสร็จแล้วเสียก่อน การตั้งศาลแขวงก็ต้องรอคอย
สักช้า จนกว่าการก่อสร้างเรือนจำจะเสร็จ ฉะนั้นเพื่อที่จะให้ศาลแขวงเปิด
การพิจารณาคดีได้ในบางแห่ง จึงได้ยกฐานะห้องขังสถานตำรวจเป็นเรือนจำ
ขึ้น แต่ก็เป็นเพียงชั่วคราว และขงเฉพาะผู้ต้องหาในคดีมโทษเบา แต่มขอ
ตั้งเกล้าว่า การตั้งตอผู้ต้องหาศาลแขวงคดีเล็กน้อยในชนศาลแขวงไปฝาก

ซึ่งจังหวัดนนทบุรี โดยมากทางการนำไปพร้อมกับผู้ต้องหาในคดีขูดกรรจกแทน
อำนาจศาลแขวงจะดำเนินคดีได้ อันเป็นทางคดีรายจ่ายให้ลดน้อยโดยยู่แล้ว
แต่อย่างไรก็ดี เว้นจากที่ภูมิจานะดังกล่าวแล้ว ไม่ใช่เว้นจากที่ถูกต้องตามควร
จึงได้รื้อรอยแดงจะเปลี่ยนสภาพต่อไป ตามความจำเป็นและความสำคัญของ
ท้องถิ่นต่าง ๆ และพร้อมด้วยกำลังเงินที่จะจัดทำไปได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กระทั่งข้อไปของนายจิ่ง จิ่งจิตร เรื่อง
อากรรคานา

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้ง
กระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้ เพื่อความสนใจโดยเฉพาะ
อย่างขง คนท้องถิ่นไซโครงมอจบลัดควนาทเดี่ยวอากรรคานาคากว่า ๕๐ บาท
ทำไมรัฐบาลจึงไม่ทำช่องทางยอมให้ผ่อนผันอย่างผู้ทเดี่ยวแต่ ๕๐ บาทขึ้นไป
และผู้ทเดี่ยวเครื่องมอจบลัดควนาแดง ๆ น้อย ๆ พอกาเพื่อเลี้ยงตนและครอบครัว
ซึ่งไม่ใช่เพื่อประโยชน์ในการค้า รัฐบาลจะยกเว้นอากรรคานาได้หรือไม่หรือ
เพราะเหตุใด

ขุนสมาหารหิตะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า
ถ้า รัฐบาลขอตอบว่า ๑. ที่ไม่ผ่อนผันอย่างผู้ทเดี่ยวอากรรคางแต่ ๕๐ บาทขึ้นไป
ก็เพราะเป็นเงินอากรรคางเพียงจำนวนเล็กน้อย บางรายก็เพียง ๑๐ ถึงสองสามบาท
ถ้าว่าทางการผ่อนผัน ก็จะมีภาระแก่เจ้าพนักงานและราษฎรอีกเป็นอันมาก
เพราะการผลัดจะต้งทำสัญญาผลัดชำระและสัญญาค้ำประกัน เงินอากรรคาง
ทุก ๆ รายเมื่อพนักงานหนดจะต้งทำการเรงรัดและยึดทรัพย์ เจ้าพนักงานซึ่ง
ผ่อนน้อยยู่แล้ว จะทำความสะตงกให้แก่ราษฎรได้ยาก ๒. เครื่องมอจบลัดควนา
เล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งเบนเครื่องมอจบลัดควนทเดี่ยว พอกาเพื่อเลี้ยงตนและครอบครัว
เองได้ ยกเว้นน้อยยู่แล้วทุกท้องถิ่น

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า รัฐบาลทราบ
หรือไม่ว่าอากรรคานาของรัฐบาลซึ่งกำลังปฏิบัติอยู่เวลานี้ ทำให้

ราษฎรคนจน ๆ ได้รับความลำบากและเดือดร้อนเป็นอันมากรัฐบาลทราบ
หรือไม่ในข้อนี้

ขุนสมุหราชหิตะคดี รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวงการคลัง
กล่าวว่า เดือดร้อนในข้อไหน

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า เดือดร้อน
ในตอนที่ต้องเสียอกราคา สำหรับการทำจะยกเว้นตามทริฐูบาดคอบเมอ
กนดา บางท้องที่ทำไม่รัฐบาลจึงไม่ยกเว้นให้ต่อไป แต่การที่ไม่ได้ยกเว้น
นั่นเองได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก

ขุนสมุหราชหิตะคดี รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวงการคลัง
กล่าวว่า ยกเว้นทุกท้องที่

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า ตามทริฐูบาด
คอบคอกนดา สำหรับค่าอากรเล็กน้อย ๆ ที่จะยอมให้ผ่อนผันแล้วรัฐบาล
จะหาวิธีเก็บอย่างระชูปการไม่ได้หรือ คนที่อยู่ประจำท้องที่แต่ยกดูว่า
มาว่า ใครจะทำอะไรบ้าง แต่ให้ผู้ใหญ่บ้านสำรวจไว้ แต่ก็เก็บเอาอย่าง
ระชูปการนั้นแหละ ให้เวลา ๖ เดือนหรือ ๖ เดือนเช่นนี้ รัฐบาลจะทำได้ไหม

ขุนสมุหราชหิตะคดี รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวงการคลัง
กล่าวว่า ขอยังไม่ได้ตกลง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า หมดยุคระกระบี่แล้ว คือไปร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิตจังหวัดลำปาง
พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของรัฐบาล

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิต จังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๗๘
โดยมีหลักการว่าให้มีการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ที่ตำบลนาग्रม และตำบล
หนองยาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เพื่อจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิต

เหตุผลในการที่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ หมายถึงสภาฯ ก็คือว่าตามที่ได้เคย
 แถลงในสภาฯ นี้ได้ทราบแล้วว่าเราจะได้พยายามจัดให้มีเรือนจำภาค สำหรับ
 ในการพยาบาลต่างๆ เป็นต้นว่าเรือนจำภาคในเรื่องโรคติดต่อและในเรื่อง
 โรคจิตลงบนแผ่นดิน รัฐบาลเราได้ดำเนินการไปแล้วในจังหวัดภาคใต้ สำหรับ
 ภาคใต้ที่สุราษฎร์ธานี และในปีกลายนี้เองก็ได้อุปประมาณที่จะสร้างในภาคนี้
 แต่โดยเหตุที่ใช้งบประมาณไม่ทัน จึงได้คงงบประมาณมาในบ้นอก บัดนี้
 การเตรียมการได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว มีความจำเป็นที่จะต้องออกพระราช
 บัญญัติเพื่อขอที่ดิน ในที่ซึ่งพิจารณาเห็นว่าเป็นการสะดวกและเหมาะสม
 กว้างขวางเป็นย่านกลางของศูนย์กลางในภาคเหนือ ในการ ออกพระราช
 บัญญัตินี้คงเป็นไปตามนโยบายที่สภาฯ นี้ได้วางไว้แล้ว คือพระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ คือดำเนินการในเรื่องการที่จะให้ค่า
 ชดเชยค่าเสียหาย ตามร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นหมวดบทโดยทั่วไปในการที่
 ได้เจาะจงกล่าวหาว่าบางแห่งเพราะเหตุว่า ทางคณะกรรมการสาธารณสุข
 และการแพทย์ได้พิจารณาเห็นว่าที่จังหวัดบางแห่งศูนย์กลาง นับว่าเป็นที่
 สมควรที่จะจัดสร้างโรงพยาบาลโรคจิตขึ้น แต่โดยเหตุที่ไม่มืของรัฐบาลพอ
 ที่จะจัดการได้ จึงจำเป็นต้องขอซื้อที่ดินจากรัฐ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้อง
 ร่างพระราชบัญญัติหมายถึงสภาฯ และนอกจากนี้เพื่อประกอบการพิจารณา
 ขอขงจะว่าตามที่ตั้งให้ข้าหลวงประจำจังหวัดไปสอบสวนหนัก ปรากฏว่า
 ราษฎรทุกคนมีความยินดีที่จะขายที่ดินให้แก่รัฐบาล แต่ราชการที่จะดำเนินการ
 ขอซื้อที่ดินอย่างตกลงกันเองไม่ดำเนินการด้วยพระราชบัญญัติเช่นนี้เกรงว่าจะ
 เป็นความไม่ซื่อสัตย์กันทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมา
 เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามทางที่ควร

หลวงนรินทร์ประสาทรเวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี กล่าว
 ขาพเจ้าเห็นว่สภาฯ นี้ควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ เพราะ
 เหตุว่าขาพเจ้าได้ทราบว่คงแต่เห็นชอบไป คือตั้งแต่เห็นข้อพิศณุโลกขึ้นไป

มีจำนวนคนที่ป่วยโรคจิตไม่ต่ำกว่า ๓ หรือ ๔ ร้อยคน ซึ่งคนจำนวนเหล่านี้
ไปฝากขังไว้ในเรือนจำต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะได้เงินคนทนนเพื่อ
สร้างโรงพยาบาลโรคจิตนั้นเป็นการสมควร เพื่อจะได้เป็นเครื่องช่วยบำบัด
ทุกข์ของคนที่เป็นโรคจิตซึ่งได้ไปฝากขังไว้ตามเรือนจำต่าง ๆ นั้น ให้ไป
รวมรักษาอยู่ในโรงพยาบาลโรคจิต ทั้งจะได้รับการช่วยเหลือของคนที่ป่วยเจ็บหน
ด้วย โดยไม่ต้องส่งมายังภาคกลางที่กรุงเทพฯ เวลานี้โรคจิตที่กรุงเทพฯ
ก็เต็มมากแล้ว เพราะฉะนั้นหวังว่าถ้า ฯ คงจะรับหลักการโดยไม่ขัดข้อง
อย่างไร

นายสรอย ฌลาปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าววา ตาม
ที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขมนาน ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย แต่กทก
จะสร้างหน้าเขาได้เคยไปแสดงเป็นทางเขาเป็นการเหมาะสมควรจะเป็นสถานที่
รักษาคนโรคจิตชนิดนี้ กล่าวคือเป็นการลำบากในการที่ราษฎรย้ายหนเวลา
เกิดเป็นโรคจิตชนิดที่รักษาไม่ได้ จะต้องไปโรงพยาบาลกรุงเทพฯ ฯ หรือ
ไม่ก็ฝากขังที่เรือนจำ จะเห็นได้ว่าเมื่อก่อนคนหนักเขียงใหม่ก็ไร้ขาดคนตาย น
เห็นได้ชัดว่า ไม่มีสถานที่รักษาพยาบาล หรือใจอาภา ฯ หน่าจรับ
หลักการ

พ.ต. หลวงศักดิ์ธนาการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าววา
ที่รัฐบาลจะขอทำประโยชน์ราษฎรก็เต็มใจจะให้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า
ไม่มีปัญหาอะไร ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้ง

หลวงศรีเขตตรนกร ร.ต. สอน วงษ์โก รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าววา พร้อมเพรียง ไม่มีผู้ไม่เห็นด้วย เป็นอันว่า
รับหลักการ ส่งกรรมาธิการชุดที่ ๓ แปรญัตติภายใน

นายกรัฐมนตรี กล่าวหา ขอบ ๓ วัน
 ประธานสภา ฯ กล่าวหา แปรญัตติภายใน ๓ วัน มีผู้ใดคัดค้าน
 หรือไม่ แปรญัตติภายใน ๓ วัน ที่ประชุมอนุมัติแล้ว จารุโทษพิจารณา
 คดีไป คือร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 ตำบลมะขามหย่ง อำเภอบางปลาร้าร้อย จังหวัดชลบุรีให้แก่นางสาวมอญ
 แซ่ตัน พุทธศักราช ๒๔๗๗ ของรัฐบาล
 น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย กล่าวหา รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็น
 สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลมะขามหย่ง อำเภอบางปลาร้าร้อย จังหวัด
 ชลบุรี ให้แก่นางสาวมอญ แซ่ตัน ร่างพระราชบัญญัตินอกจากเหตุผล
 ที่ได้ปรากฏอยู่ในร่างแล้ว รัฐบาลขอเสนอเหตุผลเพิ่มเติมดังนี้ คือใน
 เรื่องการแยกเปลี่ยนที่สาธารณประโยชน์กับที่ดินของนางสาวมอญ แซ่ตัน
 ที่เคยเป็นความดีความชอบของคณะกรรมการผู้รักษาเมืองชลบุรี ซึ่งเห็นว่าทาง
 หาดวงสายหนึ่งซึ่งแยกจากถนนสายที่ ๒๒ บรรจบกับถนนในตลาดบางปลา
 ร้าร้อย เรียกว่าทางหลวงวัดกำแพงนั้นเป็นทางคดเคี้ยวไม่ได้แนว และติดต่อกับ
 ที่ดินของนายเที่ยงเตงมีค่านางสาวมอญ แซ่ตันได้ยื่นเข้ามาจะตัดถนนไปตรง
 ไม่ได้ นอกจากจะตัดผ่านเข้าไปในที่ดินของนายเที่ยงเตง โดยยกทางสาธารณ
 ประโยชน์ให้เป็นการแยกเปลี่ยน ในกรณีนี้ผู้รักษาเมืองได้ทำความตกลงกับ
 นายเที่ยงเตงแล้ว แต่หากว่าได้เกิดเหตุขึ้นในบริเวณนี้เรื่องนี้จึงได้รีบมา
 จนกระทรวงภายในได้มีการแบ่งปันงบประมาณแล้ว คณะกรรมการ
 จังหวัดชลบุรี ได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง และเห็นด้วยตามความเห็น ของคณะ
 กรรมการผู้รักษาเมืองเดิม จึงได้รายงานมายังกระทรวงมหาดไทย ฯ ได้รับ
 เรื่องแล้ว ก็คงจะพิจารณาให้ชอบคบชอบชดชชชชชช จึงได้ส่งเรื่อง
 ไปให้กรมโยธาเทศบาล ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จะเป็นการสมควรเพียงใด กรม
 โยธาเทศบาลได้พิจารณา โดยส่งนายช่างขึ้นไปตรวจดูแต่เห็นว่าสมควรที่จะทำ

การแตกเปิดถนนได้ เพราะว่าถนนเดิมซึ่งเป็นของแผ่นดินนั้น บางแห่ง กว้างเพียง ๓ เมตร ๕๐ เซนติ ไม่เป็นการปลอดภัยและสะดวกในการจราจร แต่เพื่อให้เป็นการรอบคอบยิ่งขึ้น จึงได้ส่งเรื่องไปจังหวัด เพื่อให้ นำเข้าหารือในเทศบาลนครบุรีรัมย์ เทศบาลนครบุรีรัมย์ได้ตรวจสอบดูแล้วเห็นชอบด้วย จึงได้รายงานต่อคณะกรรมการจังหวัด ๆ รายงานมายังกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเหตุผลทุกฝ่ายแล้ว เห็นว่าเป็นการสมควรที่จะ ดำเนินการต่อไป นอกจากนี้กรมเหตุผลที่จะแสดงอีกในเรื่องการแตกเปิดถนน นั้นว่าจะมีการได้เปรียบเสียเปรียบกันอย่างไรบ้างหรือไม่ กระทรวงมหาด ไทยมีความข้องใจบางประการ ได้สอบถามไปยังจังหวัด และจังหวัดได้ ให้เกษตรจังหวัดตรวจสอบดูแล้วรายงานมาว่าที่ลำธารนประโยชน์ที่จะยกให้ นางสาวมอญนมเนอ ๓ งาน ๓๓ ตารางวา ตามราคาที่ดินของนางสาวมอญ ในแปลงที่ใกล้ชิด คงเป็นเงิน ๔๗๔.๒๕ บาท คิดถัวตารางวาละ ๔.๒๗ $\frac{๔๕}{๑๐๐}$ บาท ที่ดินของนางสาวมอญ แปลงหนึ่ง ๔๗ ตารางวา คิดราคาประมาณ ๒๐๐ บาท ๗๗ ตารางวา และที่ดินของนางสาวมอญ อีกแปลงหนึ่งคิดเป็น ราคาประมาณ ๒๔.๐๒ บาท รวมทั้ง ๒ แปลงเป็นเงิน ๒๒๔.๘๗ บาท ถ้าฟัง แต่ขอเท็จจริงเช่นนี้จะเห็นได้ว่าฝ่ายรัฐบาลได้น้อย เสียเปรียบไป ๒๐๐ กว่าบาท แต่ทว่าเนื่องจากในการแตกเปิดถนน นางสาวมอญจะต้องรื้อถอนและปลูก สร้างห้องแถวใหม่รวม ๘ ห้อง เป็นราคาเงินประมาณ ๓๐๐ บาท และเมื่อ รวมทั้งราคาที่ดินแล้วก็เป็นเงินทั้งสิ้น ๕๒๔.๘๗ บาท ซึ่งเป็นการเกินกว่า ฝ่ายรัฐบาลไปประมาณ ๕๐.๖๕ บาท แต่คณะกรรมการจังหวัด ก็ได้ เสร็จจากนางสาวมอญ ก็เต็มใจจะไม่เรียกของส่วนที่เกิน เพราะฉะนั้น เมื่อได้เหตุผลทุกอย่างเป็นที่พอใจเช่นนี้แล้ว จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ น คอสดภา ฯ เพื่อบริบทกการ และเพื่อที่จะได้ให้ทางจังหวัดบุรีรัมย์และเทศบาล นครบุรีรัมย์ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป

ประธานสภาฯ กล่าวหา ไม่มีใครอภิปรายหรือ
นายสร้อย วัฒนปราง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวหา
การโหมตจนราษฎรเดือดร้อนได้แดงมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ากเป็นกา
สมควรแล้ว ได้ทำมาหลายชั้นหลายชั้นแล้วก็เห็นว่าไม่ได้เปรียบและเสีย
เปรียบกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ

ขุนการพิจิตร นายสง่า สายศิลป์ รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวหา ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติอันใดพิจารณาไปรดยกมือนั้น
มีสมาชิกยกมือพร้อมเพียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวหา พร้อมเพียง ไม่มีใครขัดข้อง เป็น
อันว่ารับหลักการ ส่งกรมการชดด้ ๒ แปรญัตติภายในกี่วัน

นายกรัฐมนตรี กล่าวหา รัฐบาลขอ ๓ วัน

ประธานสภาฯ กล่าวหา แปรญัตติภายใน ๓ วัน มีผู้ใดจะ
คัดค้านหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้คัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าประชุมอนุมัติให้แปร
ญัตติภายใน ๓ วัน ข้าพเจ้าได้รับญัตติของรัฐบาล ๓ ฉบับ ขอให้เปลี่ยน
ระเบียบวาระสำหรับวันดังกล่าวไปนคือ ขอให้ยกเรื่องลำดับที่ ๕ ถึงลำดับที่ ๑๒
ซึ่งปรากฏอยู่ในระเบียบวาระนั้นพิจารณา กล่าวคือให้ยกเรื่องร่างพระราช
บัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน คำฉบับ
ปราบศัตรูพ่าย อัญมณีฉบับปราบศัตรูพ่าย และร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างการชลประทานเขื่อนพระนครบุรี แต่ร่าง
พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ไว้ก่อนท้าย มีผู้ใดจะขัดข้องประการใดหรือไม่

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวหา เรื่องยกเลิกภาษอากรด้วยหรือไม่

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวหา คือที่รัฐบาลขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระเช่นนกลคือว่า

ตั้งแต่เรื่องบอมนปราบ ไปจนถึงพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ ไปไว้ทางท้ายต่อจาก
 เดชท ๑๒ ทงนกเพื่อประโยชน์ที่จะได้มีเวลาแปรญัตติกันตามสมควร เพราะว่า
 เวลาของเราใกล้เข้ามาแล้ว เพราะฉะนั้นระเบียบวาระที่ ๓-๔-๕
 นั้นไปไว้ท้าย เฮอร์เบียมวาระที่ ๕ ในวงเล็บ ๖ ในวงเล็บ ๗ ในวงเล็บ มา
 พิจารณาต่อไป คือเริ่มพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา
 ฉบับที่ ๓

ประธานสภา ฯ กล่าวหาว่า ไม่มีผู้ใดขัดข้องข้าพเจ้าก็จะได้ออก
 ที่ประชุมพร้อมหมดแล้ว ไม่มีผู้ใดขัดข้อง ต่อไปร่างพระราชบัญญัติเก็บเงิน
 อากรค่านา ฉบับที่ ๓ พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของรัฐบาล

ขุนสมาหารทิศคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
 ว่า รัฐบาลขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านาว่า "ฉบับที่ ๓"
 เป็น "ฉบับที่ ๕" หลักการสำคัญในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ ๓. เพื่อ
 ให้ความสะดวกในการที่เปลี่ยนแปลงเขตปกครองว่าไม่ให้เป็นการกระทบ
 กระเทือนในการเก็บอากรค่านา โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติใหม่ กล่าว
 คือโดยมากใน ขณะที่เปลี่ยนแปลงเขตการปกครองนั้นเราต้องมาขอออก
 พระราชบัญญัติเขตการเก็บเงินค่านา ทำให้เป็นการเสียเวลาของสภา ฯ แต่
 แท้จริงประเด็นข้อนี้เป็นประเด็นเล็กน้อยหนึ่งในประเด็นใหญ่ ซึ่งรัฐบาลจะ
 ได้ขอแก้ไขข้อ ๒ ในข้อ ๒ คือแก้ไข เปลี่ยนหน้าคู่โคที่เก็บอยู่ในเขตบางหมัด
 มาเก็บเป็นนาฟางลอย นที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา และ
 เปลี่ยนหลักการสำคัญในเรื่องเก็บหน้าคู่โคเป็นนาฟางลอย นั้นก็โดยเหตุที่ว่าใน
 ความสม่ำเสมอในลักษณะการเก็บเงินอากรค่านาในบดินนั้น ยังไม่อยู่เป็น
 ๒ ประเภท ซึ่งเป็นการไม่สม่ำเสมอกัน กล่าวคืออย่างหนึ่งเก็บเป็นนาฟางลอย
 อีกอย่างหนึ่งเก็บเป็นคู่โค ลักษณะของหน้าคู่โคนั้นการเก็บไม่ได้ถึงผลได้เสีย
 หากว่าอาณาเขตที่ใช้ในการทำนา แต่ส่วนที่เก็บอย่างนาฟางลอยนั้นยอม
 เก็บจากการได้เสียโดยตรง การที่ทำการเก็บค่านาอยู่ ๒ ลักษณะเช่น

รัฐบาลเห็นเป็นการสมควรที่จะแก้ไข เป็นการเก็บอย่างวางตอย ให้เป็นการ
 สม่ำเสมอขึ้น เพื่อประกอบเหตุผลในพระราชบัญญัติ รัฐบาลจำเป็นต้อง
 จะได้เรียนต่อสมาชิกสภาแทนราษฎรให้ทราบโดยละเอียด เพราะเหตุใด
 รัฐบาลจึงแก้ไขในขณะนั้นเพียงเท่านี้ เพราะเหตุว่าปัญหาในเรื่องค่านาเป็น
 ปัญหาซึ่งสมาชิกทั้งหลายได้ตั้งกระทู้ถาม และมีการเปิดอภิปรายกันจนเป็น
 อันมาก รัฐบาลจะได้ทราบเรียนเป็นข้อ ๆ ไป ข้อแรกกล่าวคือในเรื่อง
 นโยบายซึ่งรัฐบาลได้เรียนแล้วแต่ครั้งแรกว่า มีความเห็นในบรรดาผู้ซึ่งทำ
 งานเกี่ยวข้องของกรมกษัตริย์ เป็นคนว่ากรรมการปรับปรุงภาษาก่อนเป็นต้น
 ก็มีความเห็นแยกกันออกเป็น ๒ พวก พวกหนึ่งเรียกเก็บจากที่ดิน พวกหนึ่ง
 ให้เรียกเก็บจากค่านา แต่เปลี่ยนหน้าโค้นมาเป็นนาฟางตอย ความเห็นที่
 ๒ อย่างนี้ ยังมีบางคนแสดงความเห็นต่อไปว่า ควรเก็บจากที่ดินและ
 เก็บจากพืชผล เท่าที่ได้ออกเขาไปในหนังสือที่ ๓ รัฐบาลได้มา
 ไตร่ตรองโดยรอบคอบและโดยเอาอันเล็กน้อยก็เห็นไปในทางว่า การที่จะ
 เก็บโดยยกเลิกค่านาแล้วเก็บภาษที่ดินนั้นไม่แปลว่าเราได้ผ่อนผันใน
 เรื่องค่านา แต่แปลว่าเราเปลี่ยนเรียกชื่อจากการเก็บเงินค่านามาเป็นภาษที่ดิน
 และเพิ่มการเก็บภาษที่ดินจากผู้ซึ่งได้ทำนาทั่ว ๆ ไปขึ้นด้วย รัฐบาลจึงเห็นว่า
 เท่าที่เห็นผลอยู่ในเวลานี้จะทำได้เช่นนี้ยังไม่เห็นผลอันควรกระทำ กล่าวคือ
 การที่จะปฏิบัติ ไปเช่นนั้นเราจำเป็นต้องมีเหตุผลในทางอื่น ๆ โดยรอบคอบ
 และถ้ารัฐบาลจะกระทำโดยปัจจุบันทันด่วนลงไปนั้น ยังคาดไม่ถึงว่าจะมี
 ผลดีกว่าเท่าที่เห็นอยู่ในเวลานี้หรือไม่ รัฐบาลจึงไปในทางที่จะเก็บเงินอากร
 ค่านา แต่ว่าปรับปรุงใหม่ลักษณะสม่ำเสมอขึ้นในขณะเดียวกันเท่าที่สมควร
 จะทำได้ แต่อย่างไรก็ตามมีการที่จะปรับปรุงขึ้นมาเช่นนี้ รัฐบาลก็ได้คิดดู
 ข้ออภิปรายของท่านสมาชิก และข้อที่โต้ตั้งกระทู้ถามไว้แล้ว ซึ่งพอจะแยก
 เป็นใจความสำคัญได้มี ๓ อย่าง คือ ๑. ในลักษณะของการเก็บเงินค่านา
 ๒. ในอัตราที่เก็บ ๓. ในวิธีปฏิบัติการมีใจความสำคัญที่โต้เถียงกันในเรื่อง

นน หรือมความของใจในเรื่องหมอย ๓ ประการ ในลักษณะของการท
 เกบกดอว่า ก็มบางท่านตั้งกระทตามว่าควรจะยกเด็กเก็บนาคโคเป็นนาฟางดอย
 ให้ส่งมาเด่มอกนนเพราะเหตุใดจึงไม่ทำ และชนรัฐบาดกได้เด่นอพระราช
 บัญญคณแก้ไขให้สมความประสงค์แล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาในเรื่องลักษณะ
 เช่นนเป็นอนว่าเสร็จสิ้นไป ทปัญหาในเรื่องอตรา ๆ ว่าที่นาตรงไหนควร
 จะเก็บเป็นนาเอก นาโท นาตรี นาจิวานน รัฐบาดได้ดบรรดาควมก
 มอยแล้ววว่า ถึงเราจะแก้ไขควมทอย่างใด ๆ เราก้แก้ไขปัญหาในเรื่องข้อ
 เท็จจริงในเรื่องอำนาจควรจะเป็นเอก หรือโท หรือครนทจะแก้ไขในพระราช
 บัญญคณมได้ ด้วยเหตุว่าพระราชบัญญัตินั้นแต่ทำให้เก็บนานนเป็นนาฟาง
 ดอยหรือคโคอย่างเก่า และอตราจะเป็นเอก โท ตรีอย่างไรนั้นให้เด่นาบค
 ในครงนชงเป็นรัฐมนตรีในปัจจุบันประกาศเป็นทองท ๆ ไป เพราะฉะนั้น
 การททองท ๓ เห็นว่าควรจะได้ตราค่ากว่าธรรมดานนไม่ใช่เป็นปัญหาที่จะ
 แก้ในคจพระราชบัญญัติ เพราะพระราชบัญญัติไม่มีอะไรจะแก้ แต่เป็น
 ปัญหาในเรื่องประกาศซึ่งควรจะได้ยกเลิกแล้วเปลี่ยนแปลงใหม่ เพราะฉะนั้น
 จึงมิได้เด่นอเป็นขอความในพระราชบัญญัติชนมา ทปัญหาต่อมาไปว่า
 การทเราจะแก้ประกาศดังไปเช่นนั้น เราจะกระทำได้โดยอาการอย่างไร
 เราก้จะต้องกระทำได้โดยที่เรารัฐเท็จจริงว่า นาไหนทำเด้อย่างไรควรจะเป็น
 เอกหรือโทหรือครน รัฐบาดพร้อมอยู่เดวมกเมื่อที่จะทำการสำรวจได้ยวิ
 ทได้เรยนมาเดวว่าการกระทำอย่างที่เราเรียกว่าแดนครเวณคเขตเคตเมนท และ
 การทง รัฐบาดตั้งใจอยู่ที่จะได้ของบประมาณประจำปี และคงแผนกหนงชน
 ในสรรพากรทำการสำรวจกันอย่งแน่นอน ถ้าหากว่าควรจะได้เก็บในอตรา
 เท่าไร เมื่อรัฐบาดได้คเดชเหตุผลมานั่นนอย่งไรแล้ว รัฐบาดก็จะได้
 แก้ไขประกาศทวาทองทไหนควรจะเป็นเอกหรือโทหรือคร ให้เหมาะแก่ทองท ๆ
 นั้นไป เพราะฉะนั้นปัญหาขอจนมิได้เขยนมาในพระราชบัญญัติทแก่น ท
 ปัญหาท ๓ เป็นปัญหาเรื่องวิธีปฏิบัติการ ในวิธีปฏิบัติกรนททาส่งเกตุ

กระตุกถามหรือคำแดงก็ตามไม่ใช่เป็นปัญหาในเรื่องตายลักษณะอักษร ซึ่ง
 เป็นระเบียบการในกฎหมาย แต่เป็นปัญหาในเรื่องขอเท็จจริงซึ่งดำเนินตาม
 กฎหมาย กล่าวคือจะมีปัญหาว่าทนายมากกว่าทำไมไม่ทำงานดังนั้น ทน
 เหตุไรจึงทำงานนั้นเป็นขอเท็จจริง ซึ่งเท็จจริง ตามหลักการในกฎหมาย
 นั้นหาได้มีอะไรซึ่งควรแก้ไขไหม ตามความสำคัญ ๆ ที่รัฐบาลได้รวบรวม
 มาไว้ ตอนที่มาชักได้ตั้งกระทู้ถามมาแล้ว ๓ ปี มีใจความดังจะกล่าว
 คือไปนี้ คือ หนังสือขอมาตรา ๕ อนุมาตรา ๖ มีผู้มีความเห็นว่าควรจะ
 เด็กำนาทของรังสื่อน อันแน่แท้จริงจะเด็กหรือไม่ก็คงจะอยู่ในตอนที่เราได้
 ดำรวจแล้วว่าผลประโยชน์และสมรรถภาพของผู้ที่ทาสถประโยชน์เช่นนั้นจะได้
 เพียงไหน แต่หาได้อยู่ในบทนี้ไหม ที่นคออกไปก็มีปัญหาในเรื่องมาตรา ๑๓
 โดยมาก มาตรา ๑๓ นั้นเป็นขอให้อัดค่านาในการทำนาเกิดการเสียหาย
 โดยเหตุสุดวิสัย การทำนาโดยอัดค่านาโดยเหตุสุดวิสัยมีใจความ ๓ ประการ
 ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ อย่าง ถ้าจะให้ตัดแล้วทั้ง ๓ ประการนั้น คือ ๑ ว่าจะต้อง
 เสียเกิน ๓ ใน ๓ แล้ว ๒ คือว่าจะต้องไม่ค้างคาเช่าเช่าหรือในบ่ที่ควรจะต้อง
 เสีย ๓. โดยยื่นคำขอมาในเวลาที่เขาพนักงานได้กำหนดไว้ ใน ๓ ประการ
 มีบางท่านคิดว่าในเรื่อง ๑ ใน ๓ ควรจะได้แก้ไข รัฐบาลได้ใคร่ครวญ
 แล้วว่า ถ้าเราแก้ไข ๑ ใน ๓ เราจะได้ผลเพียงไร แท้จริงท่านจะแ
 เห็นว่า ๑ ใน ๓ นั้นเป็นผลที่คำนวณได้ง่ายกว่า แต่ถ้าหากว่าเราจะให้
 น้อยกว่า ๑ ใน ๓ นั้นแล้วจะเกิดผลอย่างไร จะมากน้อยเหมือนอย่างโดยมาก
 ได้ร้อยเปอร์เซนต์หาได้น้อยเต็มที เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติที่ออกไปนั้น
 จะได้ผลสัมประสิทธิ์หรือไม่ รัฐบาลไม่แน่ใจ คือว่าเห็นไปในทางที่ว่าการลด
 ๑ ใน ๓ นั้นเล็กน้อยเต็มที่อยู่แล้ว ถ้าหากว่าให้ต่ำกว่า ๑ ใน ๓ ที่เรียกว่าเสีย
 หายอาจเสียหายไปได้ จำนวนดูเหมือนว่าจะได้ยกเว้นเสีย เพราะฉะนั้นทางที่
 ดำเนินงานนี้ที่ร้อยเปอร์เซนต์นั้นจำนวนน้อยมากทีเดียว เหตุผลออกเหตุผล

หนังสือขอการที่จะเปลี่ยนแปลงจาก ๓ ใน ๓ นี้จะต้องเพิ่มเจ้าพนักงาน ซึ่ง
 จะต้องสำรวจก่อนก็ไม่ใช่เป็นจำนวนเล็กน้อย และเจ้าพนักงานที่รัฐบาล
 เพิ่มรัฐบาลจะต้องใช้จ่ายเงินเป็นอันมาก และรัฐบาลจึงมาใคร่ครวญใน
 ทศกการเก็บภาษี ๆ มีย่อยอย่างหนึ่งว่าภาษีใดที่เราเก็บมาแล้ว หมาค่าใช้จ่าย
 จนเกินไป จนไม่ได้ผลแห่งการเก็บภาษนั้นเราไม่เก็บเสียดีกว่า เพราะ
 ว่าการเก็บภาษีแทนที่จะได้เงินมา แล้วจะได้มาบำรุงทั่ว ๆ ไป รวมทั้งชาวนา
 ดยชน กตบจะต้องมาใช้จ่ายค่าเจ้าพนักงาน ซึ่งจะต้องไปทำการสำรวจ
 แล้วได้มานิดหน่อยเช่นนี้ก็ไม่ชดเชยผลของการเก็บภาษี ด้วยเหตุผลเช่น
 รัฐบาลจึงควรระมัดระวังเอาใจ เช่นเดิม แต่ปัญหาอันเป็นปัญหาซึ่งจะแก้ได้ใน
 เมื่อเราได้สำรวจทัศนอันนอนแล้ว ถ้าได้ผลประโยชน์เท่าไรแล้ว การ
 ที่ใช้ ๓ ใน ๓ หรือไม่ว่าจะยกเลิกก็ได้ แต่ว่าการสำรวจนั้นเป็น
 วิชาอันนอนที่นอนกว่า ทนในข้อ ๕ ทว่าจะต้องชำระหนี้เงินแก่ผู้ยืม
 รัฐบาลได้มาเพราะเหตุเหมือนกันนั้น เหตุไรจึงจะไปถือของเก่ามาเป็นเครื่อง
 ที่จะไม่ผ่อนผันของใหม่ แต่ว่าเขาได้ทราบเหตุผลในวิชาการเก็บภาษีแล้ว
 การที่เราคิดว่า จะเก็บแต่ใหม่ อย่างเรื่องเสียไม่ได้ คอยคุมถึง ของเก่า ดยชน
 เท่ากับเป็นโอกาสให้ผู้ที่เสียภาษีเป็นลูกหนี้จนตงทุก ๆ จนเขาไม่สามารถ
 จะปลดเปลื้องภาระหนี้สินของเขาได้ และนั้นเป็นภาระที่จะทำให้เขาเสีย
 สรรพภาพในการทำหน้าที่ของเขาเป็นอันมาก ดังท่านดำชกจะแต่เห็น
 ได้ว่าแม้แต่มีกฎหมายอยู่เช่นเดียวกับตาม หนี้สินกมทบถมอยุเป็นอันมาก ดัง
 รัฐบาลได้ยกหนี้สินให้คงที่ใดปรากฏอยู่ในสภา ๓ และข้อ ๓ จะต้อง
 มาขึ้นภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานกะให้มัน ก็เป็นระเบียบโดยทั่ว ๆ ไป
 นั่นเอง คือว่าถ้าเราไม่กำหนดเวลาแล้ว การที่เจ้าพนักงานจะรวบรวมจนยก
 ไม่มอดหนี้สินแต่เป็นความยุ่งยากต่อระเบียบการของราชการ เพราะฉะนั้น
 ปัญหาทางหลายก็ควรจะไม่มีมากนัก ทนคือไปคือมาตรา ๑๒ มีผู้ขอยกเงิน

เก็บจากเจ้าของให้เป็นเอกกับ ผุททำอย่างเดียวกันนั้นในหตุกกฎหมายทวๆ
 ไป ผู้รับโอนย่อมไม่มีสิทธิ์ดีกว่าผู้โอน หมายความว่าแม้แต่การโอนเรายัง
 ไม่ให้ผู้รับโอนมีสิทธิ์ดีกว่าผู้โอน แต่การทำนานั้นไม่ถึงแก่ โอนมอบหมาย
 ให้ผู้อื่นแทน เพราะฉะนั้นผู้ทำเจ้าของเดิมกับไม่ต้องการมอบหมาย ก็เป็น
 การไม่ถูกต้องต่อหตุกกฎหมาย แต่ถึงกระนั้นก็ได้มีบัญญัติแก้ไขอยู่ใน
 ลักษณะเก็บเงินค่านานี้เองว่า ใครมารับโอนที่ดินไปแล้วจะต้องหนังสือ
 หตุงไปเพียงมีเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นจะดีกว่ากฎหมายเดิม ผู้ได้รับโอนนา
 ไปแล้วจะต้องรับหนังสือเดิมจำนวน ๓๓ มี
 ผู้เสนอขอให้ผ่อนผันการเร่งรัด ในเรื่องการเร่งรัดนั้นเป็นอำนาจของเราได้ให้
 กว้างๆ ในกฎหมายซึ่งไม่ใช่เป็นเร่งรัดตรงไป เพราะวิธีเขียนแห่ง
 ผุททำกันนั้นต่างกัน แต่มีใจความคือไปคือว่าระหว่างยัดนา มีผู้ของใจ
 ขอให้ผู้ถูกยึดไปทำนา และขอให้ผู้ถูกยึดได้รักษาทรัพย์สินของตนเองของตัว
 เอง อนันตภาพโดยหตุกกฎหมายทวๆ ไปแต่ยังไม่สามารถที่จะเป็นไปได้
 หนึ่งคือไปว่าขอให้ผ่อนผันการเร่งรัดค่านาเกินกว่า ๑ เดือน ความขอน
 ขาพเจ้าได้กราบเรียนแต่ด้วยยอมแล้วแต่ต้องกันเป็นแห่งๆไป ข้อ ๕. เร่งรัด
 โดยยึดทรัพย์สินให้เป็นอำนาจของศาลตั้งทัมตมาซึ่งผู้หนึ่งเพงเสนอเป็นพระราช
 บัญญัติขึ้นมา อนันตภาพดังกล่าวยังไม่สมควรจะทำเช่นนั้น เพราะว่าการ
 ที่ให้เจ้าหน้าที่ยึดทรัพย์สินทัมตนั้น ไม่แปลว่าเจ้าหน้าที่ไม่ฟ้องร้องได้
 เจ้าหน้าที่อาจจะฟ้องร้องได้ แต่ว่าการที่ยึดโดยศาลนั้น เมื่อถูกฟ้องแล้ว
 ถูกหนยอมแต่ค่าธรรมเนียม ย่อมเสียอะไรก็อะไร พวกเขาไปเป็นจำเลย
 มาก แต่การที่เจ้าพนักงานยึดทรัพย์สินเพียงแต่เพื่อขายให้ไซหนจำนวน
 เท่านั้น เมื่อรวมเหตุนี้และตั้งที่ใดกราบเรียนมาแต่รัฐบาลขอสรุปใจความ
 ออกจากนี้ว่า รัฐบาลขอแก้หตุการเก็บนาคโคให้มาเป็นนาฟางตอย ให้
 เป็นการสำน้ำเต็มอกัน ส่วนอัตราในท้องที่ใด ควรจะเก็บค่าสูงอย่างไรนั้น

รัฐบาลจะไล่ของบประมาณขึ้นมาในปลายปี และทางการสำรวจจะได้อีก
ได้โดยประกาศเป็นฉบับๆ ไป หวังว่าถ้าผู้แทนราษฎรนั้นคงจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

ค. ยูเกียง ทองสิงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าววา
ตามรัฐธรรมนูญได้ แถลง ถึงการที่ได้เห็นร่างพระราชบัญญัติ ลักษณะเก็บเงินค
นาและพระราชบัญญัติลดหย่อนเงินค่านามาตั้งแต่ปี ๖๔๖๖ นั้น เนื่องด้วยเจตนา
คือของฝ่าย ส.มาชิก หรือรัฐบาลรวมกัน แต่เมื่อได้ อารายละเอียด ของ พระราช
บัญญัติทั้งสอง ฉบับนั้นแล้ว ทำให้เห็น ถึงระดับค่า ๕ ประการ คือ

๑. พระราชบัญญัติเก็บเงินค่านาน้ำประปาให้ใช้เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐
แต่พระราชบัญญัติลดหย่อนเงินค่าน้ำประปาให้ใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๑
ซึ่งต่างกับ เมื่อเห็นทำให้เข้าใจได้ว่าใน พ.ศ. ๒๔๘๑ ซึ่งเข้ามาแก้
รัฐบาลได้เก็บพวกอัตราตามที่ได้ออก คือ กงอัตรา แต่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ แต่
เมื่อใช้พระราชบัญญัติลดหย่อนเงินค่าน้ำประปาตามอัตราข้างด้อย ซึ่งทำให้เข้าใจ
ว่าแทนที่รัฐบาลจะโดยขึ้นในปีต่อไปจะได้อีกเท่าที่ข้างด้อยเป็นก่งอัตรานั้น จะ
คงมาเก็บเต็มในเมื่อได้ลดหย่อนแล้ว และในพระราชบัญญัติลักษณะเก็บ
เงินค่าน้ำในมาตรา ๕ ก็ทำให้เขาเข้าใจอีกว่า น้ำค่าน้ำซึ่งมีอยู่ตามอำเภอ
๓ จังหวัดนั้น มีเพียงเท่านั้นหรือ หรือความออกหลายจังหวัดหรือหลายอำเภอ
ที่เขาพิจารณาเพราะว่าไม่มเวลาดำเนินพระราชบัญญัติได้ เขาพิจารณา
และขอทราบต่อไปว่าเมื่อได้ลดหย่อนแล้ว พ.ศ. ๒๔๘๑ แล้วนั้น เมื่อมาถึง
พ.ศ. ๒๔๘๐ นี้ เราจะมาใช้อัตราเก็บน้ำประปาตามปกติหรืออย่างไร

ขุนสมาหารทิศคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวง การ คดี
กล่าวว่า รัฐบาลจำเป็นต้องขอโทษว่าบางที่จะได้แถลงขาดไป แต่เนื่องจาก
แถลงขาดไปนั้น ก็เพราะเหตุว่าเป็นพระราชบัญญัติคณะฉบับ ในการที่
รัฐบาลได้กล่าวมาแล้วในขณะนี้ว่าการที่เราจะลดโดยยังไม่ได้สำรวจนั้นเรา

ตกไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะได้อำนาจเสียก่อนแล้วจึงจะได้ตกออกหนึ่ง แต่ถึง
กระนั้นก็ดี รัฐบาลหาได้ปล่อยปละละเลยไม่ ได้เห็นพระราชบัญญัติใน
การตกลงยกเข้ามาในพระราชบัญญัติคนต่างด้าว ก็ว่าได้แต่ให้คงเดิม เป็น
ตดเหมือนกัน

ด. ยูเกียง ทองลงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
เมื่อทางฝ่ายรัฐบาลเห็นว่าการเก็บค่าภาษีอากรเป็นฟางตอยเป็นการไม่
ยุติธรรมแล้ว ก็ในพระราชบัญญัติคนต่างด้าว เราทำไมจึงไม่บัญญัติให้เก็บตดแต่
อันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เด่า

ขุนสมาหารทิศคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวว่า ขณะนี้ทางรัฐบาลไม่เห็น และยากจะเรียกเพิ่มเติมว่า ถ้าได้
ข้อตกลงยอมยอมบั้นแสดงทุกอย่างกลายเป็นนาฟางตอย ไม่มีใครจะไปแต่

นายเลมซล หงส์ประภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
กล่าวว่า สำหรับพระราชบัญญัติคนต่างด้าวเห็นว่าน่าจะรับหลักการเหมือนกัน
แต่ขอยกข้ออย่างหนึ่งที่เขาเจตนาตั้งไว้ เพราะว่าเมื่อเวลาพระราชบัญญัติออก
ไปแล้ว ไม่ใช่ถ้า ๑ หนักความ คือขอให้ท่านตั้งมาซึ่งหลายมาตรา & ให้
เก็บค่าภาษีอากรในท้องที่อำเภอกรุงเทพฯ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอเดิม
บาง อำเภอบางบัว อำเภอดอนพอง และอำเภอบางปลาม้า จังหวัด
สุพรรณบุรี และอำเภอตบแล จังหวัดอุดรธานี เป็นนาฟางตอย ให้เก็บ
เป็นนาฟางตอยตามอัตราที่กำหนดไว้ แต่ไม่ได้บอกว่าจะเปลี่ยนค่าภาษีอากรเป็นฟาง
ตอยเลย หากใครเห็นชอบ ๑.๕๐ บาท ถ้าเก็บฟางตอยกบาทเดียว ก็ไม่ได้
เปลี่ยนอัตราค่าภาษีอากรเป็นนาฟางตอย ถ้าจะพูดจริง ๆ ก็ขอถามตรงมา
ตด ๒๐ สตางค์ สำหรับนาข้าว คือให้เก็บค่าภาษีอากรเป็นนาฟางตอยตามที่กำหนดไว้
ก็หมายความว่า ถ้านาข้าวไหนเอามาเก็บเป็นนาฟางตอยกบาทเดียว แต่
ในต้นเดือนจะชำระไม่ทำตกลงเก็บอยู่นั่นเอง ไม่ได้บอกว่าจะให้เก็บนาข้าว
เป็นนาฟางตอย ยกเว้นว่าเราจะเก็บค่าภาษีอากรเป็นนาฟางตอยเท่านั้น

สัญญาปางดอยนั้นได้หายตามหลักฐานที่ปรากฏในพระราชบัญญัติแล้ว
ก็ยอมได้รับความผ่อนผัน คือผ่อนผันอย่างภาคโค เมื่อเช่นนี้แล้วคดีเงินท
เสียก็เกิดเคียงกัน ฉะนั้นในเวลาทีปรับโคเป็นปางดอยจึงต้องปรับเขาหานา
ที่อยู่ใกล้เคียงกัน ฉะนั้นจะแลเห็นได้ว่าปากคลองหนึ่งเสียอากรค่านาอากร
หนึ่ง ส่วนอีกปากคลองหนึ่งซึ่งได้ผิดเท่ากันนั้น เสียอากรต่างกัน ก็จะเป็นว่า
เราแก่พระราชบัญญัติอากรค่านานนั้นไม่ให้ ผิดแก่ผู้คนมาก ปรับแบบนาปางดอย
เสียเลย จึงจำเป็นจะต้องปรับอัตราให้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า พระ
ราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอเขามา มีหลักการอยู่ ๒ ประการตามรัฐธรรมนูญได้
อธิบายมาแล้ว ตามที่สมาชิกจังหวัดอยุธยาซึ่งใจดีว่า การเก็บเงินนั้นไม่ได้
เปลี่ยนสภาพมา แต่จริงตามความหมายเปลี่ยนสภาพภาคโคเป็นปางดอย
ทีเดียว นับเป็นการใช้คำพูด เป็นหมากของสมาชิกที่จะแปรญัตติได้ ข้าพเจ้า
เห็นว่าไม่ควรจะข้องใจ ควรจะรับหลักการไว้พิจารณาทีเดียว ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ดังมี

มีสมาชิกรับรอง

นายเลียมัด หงสประภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขออย่าเพิ่งลงมติ ขอเปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๒ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันเปิดอภิปราย ผู้ใดเห็นว่าควร
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขอากรนา โปรดยกมือขึ้น

มั่งมาชกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่าเป็นอันรับหลักการไว้พิจารณา ตั้ง
กรรมวิธีการชุดที่ ๓ ประยุกต์ภายใน ๒ วัน

นายกรัฐมนตรี กล่าวหา ๒ วัน

ประธานสภา ฯ กล่าวหา รัฐมนตรีให้ประยุกต์ภายใน ๒ วัน
มีผู้ใดคัดค้านหรือไม่ ถ้าไม่จะถือว่าประชุมอนุมัติให้ประยุกต์ภายใน ๒ วัน
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ กล่าวหา เป็นอันให้ตั้งกรรมวิธีการชุดที่ ๓
ประยุกต์ภายใน ๒ วัน ว่าจะต่อไปร่างพระราชบัญญัติลดหย่อนเงินค่านา
พหุศักราช ๒๔๗๘ ของรัฐบาล

ขุนเสนาบดีกระทรวงการคลัง
กล่าวว่า ชาติภัยเกิดผลเนื่องจากไม่เชื่อพระราชบัญญัติเมื่อก่อน หดการ
ในพระราชบัญญัตินี้คือ มีว่าจะลดหย่อนเงินค่านาตั้งถึงอัตรา หวังว่า
สภา ฯ จะรับหลักการ เพราะพระราชบัญญัติ ๕ ฉบับนี้ควรจะได้ออก
พร้อม ๆ กัน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวว่า ข้าราชการไม่เคยขยัดบายใจได้เห็นพระราชบัญญัติใดมีประโยชน์มาตั้ง
พระราชบัญญัติที่ใดก็ไปเมื่อสิ้นยุคสมัยก็ตายแล้ว ข้าราชการใครที่จะ
ยื่นในปัญหาพระราชบัญญัตินี้ เห็นว่า ข้าราชการพระราชบัญญัติเมื่อใดเห็น
ปรึกษาเมื่อปลายปีก็ตายแล้ว ได้รับปรึกษากับท่านช่วยมากได้ใจถึงคัดค้าน
กันอย่างรุนแรง และเมื่อสภา ฯ ได้ตั้งมติไปแล้วเห็นความดีฝ่ายข้างผู้แทน
ราษฎรนั้น ได้เป็นที่ยกย่องฝ่ายราษฎรโดยแท้เหมือนมากกว่าครั้ง
ก่อน เห็นว่าเห็นความดีของราษฎร ข้าราชการโดยกลางมีเห็นราษฎรนั้น
มีอย่างไร ขอนหนักหนาอยู่เป็นอันมาก แต่ผู้ที่เขาใจผิดไปเป็นอันมากกว่า
ถ้าพระราชบัญญัติไม่ได้ชดเชยแล้ว จะเป็นเหตุให้ราษฎรจะต้องเสียอากรค่านา

ในอัตราปรกติมากกว่าเรียกเก็บอยู่ในระยะ ๕ บันลงเท่าตัว ผู้ที่กล่าวเช่นนั้น
 กล่าวโดยไม่รู้เหตุผลความเป็นจริงอันแท้จริง เพราะว่าในพฤติการณ์ที่
 เป็นจริงนั้น เราได้รู้สึกถึงความเดือดร้อนของราษฎรอยู่แต่เป็นอันมาก
 เมื่อเรารู้สึกอย่างนั้นเช่นนั้น การที่รัฐบาลในระบอบการปกครอง
 ประชาธิปไตยนี้จะเกิดขึ้นทุกคนนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ดังที่เรา
 รับรองที่สัญญาไว้เพื่อจะให้ปรับปรุงมาตรฐานให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่อัน
 แท้จริงของราษฎร เมื่อพระราชบัญญัติตัดพิกัดเก็บเงินค่าพาในปี ๒๕๑๘ ได้ถูก
 ไป... ซึ่งพระราชบัญญัตินั้นได้รู้สึกในข้อเดือดร้อนและคดีความที่จะเห็นอก
 เห็นใจของราษฎรอยู่เป็นอันมาก จึงได้ร่วมความคิดกันเสนอนโยบายให้
 เปิดอภิปรายทั่วไปโดยปราศจากเงื่อนไขการประณาม ทงนี้เพื่อที่จะให้
 ข้อเท็จจริงแก่รัฐบาล ได้ทราบ ถึงความเป็นอยู่ ความเดือดร้อนของ ราษฎรอัน
 แท้จริงในกรณีที่จะได้พิจารณาปัญหาอย่างรอบคอบ เพื่อให้เป็นคุณแก่
 ราษฎร แม้จะมีสมาชิกหรือทางรัฐบาลเอง ที่เกี่ยวข้องในวงการหนึ่งด้วยพิมพ์
 บางฉบับได้เข้าใจไปว่าอันมากกว่าพระราชบัญญัตินี้ เมื่อไม่ได้ออกใช้แล้ว
 ราษฎรจะต้องเสียเป็นอันมากนั้น โดยพฤติการณ์ที่เป็นจริงและโดยเกียรติยศ
 ของรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยนั้น จะเป็นไปไม่ได้ เราได้อภิปรายโต้แย้ง
 โดยแบ่งครึ่งของอัตราปรกติว่าปริมาณสูงสุดที่รัฐบาลจะเรียกเก็บคือ ๕๐% แต่
 ในกรณีอภิปรายจะสัมฤทธิ์นั้น ได้อภิปรายไปว่า ๕๐% นั้นสูงไป เพราะฉะนั้น
 ผลที่จะได้มาจึงควรเป็น ๕๐ หรือสูงกว่านั้น สมาชิกผู้แทนราษฎร
 มีความประสงค์ที่จะให้ลดเก็บต่ำกว่าอัตรานั้นลงไป เมื่อจะยื่นอภิปรายถึง
 ปัญหาที่กล่าวมาเช่นนี้ เราจึงรู้สึกเสียใจจนอยู่เป็นอันมากที่พระราช
 บัญญัตินี้ได้มีรูปโฉมมาซึ่งพระราชบัญญัติได้ถูกไปแต่จนนี้ รัฐบาลได้เคย
 กล่าวแต่เมื่อ... เราคิดว่าในระหว่างใช้บทเฉพาะกาลแห่งรัฐธรรมนูญนั้น
 พรรคเดียวกัน พร้อมที่จะฟังความเห็นและความคิดของราษฎร และรัฐบาล

พร้อมที่จะทำตามความคิดในทุกกรณี...
 ไปแล้วเมื่อไม่กี่กี่ยาน...
 ยอนกตาวดงปัญหา...
 กตอวาเป็นพรรคเดียวกนกด...
 สภาผู้แทนราษฎรโดยอุดมด้วยขนาด...
 ในรูปนี้แล้ว...
 ครอบงำประชาธิปไตยนั้น...
 พงแต่เพียงของผู้แทนราษฎรประเภท...
 จะปรับระดับภาษาอักษรให้ตรงกับความเป็นยอนแท้จริงของราษฎร...
 เราไม่สามารถที่จะช่วยอะไรราษฎรได้...
 เรื่องนี้อาจเป็นเรื่องใหม่...
 ความเป็นยอนแท้จริงของราษฎร...
 น้อยในสภา...
 เด็ดครอนของราษฎรให้สภา...
 เด็ดน้อย...
 บางกอก...
 ยังกา เช่นรับจ้างหาบขนมชายได้รับเพียง ๑๐%...
 หรือ ๒ บาท...
 แต่ตรงกันข้ามกับเราซึ่งมาหนึ่งชั่วโมง...
 หนึ่งได้ ๓๐ บาท...
 เป็นมาตรฐานที่ยศธรรมแล้วหรือ...
 แต่คนเหล่านี้เราขังจิตใจเขาขังมั่งได้...
 เขียบกับชาวเขาแล้ว...
 ได้ เขากำหนด...
 ได้ มั่งทางแรงคอกเดียว...
 บางคนก็ไม่มุ่งผาอาบหา

ตามกฎหมายที่สภา ฯ ออกไป เมื่อรัฐบาลเห็นกฎหมายดังกล่าว
ยื่นกรณให้เป็นไปตามเดิม รัฐบาลจะทำได้ก็ไหน ท่านสมาชิกผู้กล่าว
รับรองว่ารัฐบาลนี้เป็นประชาธิปไตย กระทำโดยกฎหมายซึ่งสภาผู้แทน
ราษฎรออกให้ แต่เมื่อสภา ฯ ไม่ออกให้ เป็นแต่บังคับให้รัฐบาลทำ และ
ซึ่งเรามาดูก็ปรากฏกัน ความประสงค์ของตนจะให้รัฐบาลทำนั้น รัฐบาล
เป็นผู้ควบคุมกิจการเงินทุกอย่างในเงื่อมมือ เราจะรู้สึกว่าการที่เราจะ
เป็นอย่างไร ถ้าไม่เก็บเงินภาษีแล้ว จะได้อะไรมาแบ่งปันกันในชน ถ้า
สมาชิกเจตนาดีแต่ก็อย่าเอาเงินเดือนกันนี้ ถ้าพวกเราในสภา ฯ เห็นว่า
ราษฎรเดือดร้อนแล้ว จึงจะเรียกว่าเราทำราษฎรจริงๆ นี่ข้าพเจ้าพูดด้วย
ความจริงใจ ท่านอย่านึกไปว่าข้าพเจ้าพูดเพื่อรัฐบาลหรือเพื่อใคร จึงข้าพเจ้า
เห็นว่าซึ่งรัฐบาลได้ทำมาเช่นควรที่จะรับหลักการจริงๆ เมื่อเราจะได้เถียง
กันไปก็ตกลงว่ารัฐบาลจะยื่นกรณไปว่าจะทำตามกฎหมาย จะทำได้ก็ไหน
จึงข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะพูดไปอย่างอื่น ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายพิจารณา
ให้รอบคอบเถิดว่าเป็นประโยชน์หรือเป็นคุณ จึงข้าพเจ้าเห็นว่าท่านทั้งหลาย
ควรพิจารณาให้รอบคอบ อย่าหาว่าข้าพเจ้าจะลงมติเร็วไป

พระพิณิจชนาการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวหาว่า ข้าพเจ้า
เองก็รู้สึกว่าไม่ค่อยจะสบายใจคล้ายๆ กับเป็นไข้ ฉะนั้นเมื่อได้รับร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้เข้ามาเหมือนอย่างรูปเดิม และโดยเหตุเช่นนี้เองข้าพเจ้าขอรับรอง
คำพูดของท่านผู้แทนอบต.ฯ ทุกๆ คำ นอกจากจะรับรองคำพูดนั้นแล้ว อยาก
จะกราบเรียนให้สภา ฯ ทราบตามความจริงใจจริงและความรู้สึกของข้าพเจ้า
ในเมื่อรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านาเมื่อ ก.น.
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้อภิปรายว่าเราจะทำแต่เดี๋ยวจึง
เดี๋ยวอันนี้ซึ่งเห็นแก่เงินที่ไปดิช้อะไรต่าง ๆ นานาเป็นนอกวงหนึ่ง ซึ่งจะให้ความ
ยุติธรรมแก่ชาวนา ข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระเดชพระคุณท่านเป็นอันมาก แต่

ข้าพเจ้ายังรู้สึกว่าการที่รัฐบาลจะลดเก็บอากรค่านำไปเก็บเพียง กงอัตราเช่น
 นี้นั้นยังไม่เพียงพอ โดยเหตุว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้เป็นผู้ทรงมรดกและ
 ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสภาฯ นี้จะต้องรับผิดชอบใหม่คือนั้น
 ข้าพเจ้าขอกราบเรียนด้วยความจริงใจว่าข้าพเจ้า รู้สึกว่าการที่เราจะลดลงไป
 กงหนึ่งดังที่ท่านผู้แทนขอพูดไว้โดยกล่าวแต่เพียงนี้ยังไม่เพียงพอ และทุกคน
 ก็ได้รับรองแต่ว่าชาวนาเคือตรอน ทั้งในรายงานของท่านรัฐมนตรีกระทรวง
 การคลังกิดและทั้งในรายงานของผู้สำรวจเศรษฐกิจกิด บอกว่าชาวนานั้น
 ต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง สมาชิกก็อยาก
 จะช่วยเหลือ แต่เหตุใดที่เราหาได้ช่วยเหลือไม่ เรามีโอกาสที่จะได้ช่วย
 เหลือเราด้วยประการต่าง ๆ เช่นเข้ามาดัก & ไร่ เราทำไม่พอเกิน เราเขียน
 กฎหมายไปให้ดัดให้เขาก็ได้ แต่จะบอกว่าเงินไม่พอ ข้าพเจ้าอยากจะทำบอก
 ว่าในสองสามปีที่เราได้ออกกฎหมายเก็บภาษี ๑๘ คราว ดังที่จะเรียนให้ท่าน
 ทราบดังต่อไปนี้ คือเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๗๕ เราแก้ไขเพิ่มเติมภาษ
 ศักดิ์การครึ่งหนึ่ง การเพิ่มเติมภาษาศักดิ์การ ขอให้เข้าใจว่าชาวนาถูกเก็บ
 ภาษากางอ้อมเหมือนกัน เพราะว่าชาวนาต้องใช้นามนาคัดและน้ำคาดอะไร
 เหลือกัน เมื่อเราเก็บภาษาศักดิ์การเพิ่มขึ้น ชาวนาก็ต้องเสียทางอ้อมเช่นกัน
 คือไปเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๔๗๕ เก็บภาษาราคาประกันภัย นักค้าขายกับ
 ชาวนาจะต้องเสียทางอ้อมเหมือนกัน เพราะว่าเขาต้องเสียภาษาราคาประกันภัย
 เขาก็ต้องเก็บค่าน้ำค่างวดและเชกชเชกมากจนเหมือนกัน และเมื่อวันที่ ๑๘
 กุมภาพันธ์ เก็บอากรเงินค้ำประกันเหมือนกัน แต่ท่านคิดว่าดีหน่อย คือ
 เมื่อวานนี้ท่านลดหย่อนให้ ชาวนาจะไม่ได้ได้รับความเดือดร้อนเหมือนกันอย่าง
 เด็ดขาด คือมาตั้งวันที่ ๓ มีนาคม เพิ่มภาษีไม่ชัดไฟ นอกเป็นภาษิตชาวนา
 จะต้องเสียและต้องเสียอ้อมเหมือนกัน แต่ต่อมาเก็บภาษีไม่ชัดไฟที่มาจาก
 ต่างประเทศ นั้นจะเป็นการล้มควมหรืออะไรก็ตามแต่ รู้สึกว่าเป็นภาษิต

เราเพิ่มขึ้น แล้วต่อมาเราเพิ่มภาษีเงินได้เป็นอันมากทีเดียว ซึ่งได้ผลเป็นอันมาก แต่เสียใจที่จะต้องเรียนเปรียบเทียบเรื่องภาษีเงินได้กับรายได้ของชาวนา ขอได้พิจารณาในชั้นนี้เถิดว่า คนที่มรายได้ต่ำกว่า ๒๐๐ บาทไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ แต่ชาวนาได้ ๒ บาทจะต้องเสียภาษีกานา ขอให้รับรองว่าเป็นธรรมหรือไม่ ถ้าเราจะขยับขยายเก็บภาษียาไรได้เบ็ดเตล็ดตราแล้ว ตัดภาษีกานาให้ชนชาวเขา เห็นว่าไม่เป็นการยุติธรรม และรัฐบาลประชาธิปไตยซึ่งท่านได้รับรองกับ ชาวเขาว่าจะถือเป็นพวกเดียวกัน ชาวเขาจึงกล้าพูด แต่ถาถเป็นคณะพวก แล้วชาวเขาไม่กล้าพูด จนไปถึงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๔๗๖ ก็เพิ่มภาษียูน ชเมนต์ขึ้นอีก วันที่ ๓๔ มกราคม ขยายการจดทะเบียนทั่วพระราชอาณาจักร คือจดทะเบียนเรือ นักเป็นการที่เก็บภาษีออกชนิดหนึ่งเหมือนกัน เพราะว่า แต่ก่อนเราหาได้ใช้พระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำสยามทั่วราชอาณาจักรไม่ ต่อมา นับเป็นรายใหญ่มาก คือวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๖ เราได้เพิ่มอัตรา ค่าภาคหลวง การเพิ่มอัตราค่าภาคหลวงนั้นท่านจะจำได้ว่า ชาวเขาเป็นผืนดิน ด้นรัฐบาลอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าภาคหลวงเป็นรายได้อันใหญ่และไม่เดือด ร้อนถึงชาวนา ก็เมื่อรัฐบาลได้เงินมาในทางอื่นแล้ว ก็ควรจะแบ่งเบาภาระ ของชาวนาซึ่งได้แบกหนักมานานแล้วไปบ้าง ก็เหตุใดเล่าท่านนายกรัฐมนตรี เคยบอกกับชาวเขาว่า เราทุกคนอยากจะช่วยกันทำงานและเป็นพวกเดียวกัน แต่เราทุกคนบอกอะไรท่าน ท่านไม่ฟังเรา ท่านเขาอย่างคอนเซอเวตีฟและ ออโตเครทอย่างยงกเดียว ท่านว่าเขาอย่างนั้นแหละ จะเอาหรือไม่เอา ถัดให้ ครึ่งหนึ่งไม่เอาอีกเก็บเต็ม ด้วยเหตุนี้ชาวเขาเสียใจอย่างยงกเดียว เพราะฉะนั้น จึงได้พยายามกราบเรียนให้ท่านทั้งหลายทราบว่า การที่เรากลับภาษียาไรต่าง ๆ มาเท่าไร เราพยายามเก็บให้มากที่สุด เราได้ทางหนึ่งควรเอามาผ่อนให้อีกทางหนึ่ง นอกจากนั้นบางที่ท่านทั้งหลายจะว่าความก็ได้ เพราะว่ายางมีออกมาก ชาวเขา จะขอเรียนให้ทราบเป็นรายใหญ่ที่สุด เราได้ลงมติกันเมื่อปลายปี ๒๔๗๗

ในสองสามวอนน ถ้าท่านจะให้โอกาสแก่พวกข้าพเจ้าว่าจะให้ผ่อนหนักหน่อยให้
ชาวนาททำนาด้วยตนเองทมิ & ไร่ ๓๐ ไร่ยกยกถกยงคหรือปรับปรุงอตราภาษ
เดี่ย ส่วนแดนตั้งเขตเขตเดิมที่อย่าพูดเลย ๒๐ ปีก็ว่าๆ จะสำเร็จได้ก็ว่าแดนตั้ง
เขตเขตเดิมจะสำเร็จมา พวกข้าพเจ้าคงจะอยู่ในหลุมและตายไปหมดแล้ว

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าววา
ข้าพเจ้าขอแสดงความบางประการ ซึ่งท่านสมาชิกได้กล่าวเมื่อก่อนความ
ความข้องใจอยู่ ถ้อยคำที่พาดมาชักได้กล่าวจนได้ฟังดูก็เป็นทงจบใจแก่ผู้ฟัง
ทงหน เพราะเหตุว่าได้เดือกักรรลือช่าอันโอศิศรณญเพื่อจบใจแก่ผู้ฟัง ชน
ถ้อยคำเหล่านั้น ถ้าฟังแต่เมื่อก่อนแล้วคงประหลาดว่า บ้านเมืองเราพยายามที่จะ
เก็บภาษจากคนจนฝ่ายเดียว ส่วนคนมั่งมั่งจะเป็นอย่างไรก็ปล่อยช่างเขาเถิด
เรื่องนาให้ข้าพเจ้าเห็นว่าจะทำให้เกิดความ หมางใจระหวางคน มั่งมั่งกับคนจน
คนมั่งมั่งคือใคร คนจนคือใคร ก็เป็นคนไทยด้วยกันทงหน เราหาควรจะเอา
ค่าเหล่านี้มาเป็นเครื่องบาดหมางใจกันไม่ จริงอยู่ คนเราก็ค่อมจะต้องการ
ดำเนินอาชีพของตนตามแต่คนดั่งมีศรี เราเองคงจะทำนาไม่ได้ ชาวนาจงจะทำ
งานอย่างเราไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะเทียบฐานะของเขากับของเราว่าไม่เหมือน
กันไม่ได้ ฐานะของใครเป็นอย่างไรก็จงจะทำอย่างนั้น แต่เราเองเมื่อก่อน
ก็เคยหนึ่งผา ครั้นขอให้หนึ่งทางเก่งบางคนก็หาว่ามีศรีหนึ่งทางเก่งไม่ นักแต่คง
ให้เห็นแล้วชัด ๆ ว่าความคิดความเห็นของคนเราเป็นอย่างไร ในเรื่องภาษี
อากรการที่จะเปลี่ยนให้รวดเร็วขึ้น เป็นอันทราบกันอยู่ทั่วโดกแต่จะเปลี่ยน
ให้เร็วไม่ได้ ถ้าเปลี่ยนแล้วจะเป็นอย่างไรในการที่จะกระทบกระเทือนเงินรายได้
ของแผ่นดิน ย่อมจะทำให้การบริหารของแผ่นดินเป็นการยุ่งยากอย่างมาก
จะแต่เห็นได้ว่าในปี ๒๔๗๓, ๒๔๗๔, ๒๔๗๕ ระหว่าง ๓ ปีนั้น รายได้ของเราลดลง
อย่างไร เมื่อลดลงแล้วผลเป็นอย่างไร เราพยายามที่จะปรับปรุงภาษีและ
การปรับปรุงนั้นทำได้ อย่างไรก็คง เป็นเพียงแต่รักษาฐานะเก่าที่เป็นอยู่ก็ไม่ได้

จึงจำเป็นจะต้องมีการตัดทอน สันนิษฐานว่าเราจะเปลี่ยนภาษาอักษรเวदान ผิดจะ
 เป็นอย่างไร ผิดคงจะเป็นเช่นเดียวกัน เพราะเหตุว่าการปรับปรุงใหม่
 การเก็บภาษาอักษรในชั้นแรก ๆ คงไม่สะดวก เพราะเจ้าหน้าที่ใหม่แก่การ
 ขำพเจ้ามีความเดียงใจที่จะต้อง คัดค้าน ข้อความ บางประการ ที่ท่านได้ กล่าว
 รัฐบาลไม่พึงเลี้ยงผู้แทนของราษฎรและพยายามที่จะเป็นออโตแครท คือ
 หมายความว่าพยายามเอาแต่ใจของตัวเอง ขอให้ท่านทั้งหลายเห็นอกเห็นใจ
 ดังต่อไปนี้ เราพยายามจะปฏิบัติโดยความ ซื่อสัตย์สุจริตทุก ประการ
 แต่ความเห็นของคนเราจะให้เหมือนกันนั้นไม่ได้ ความเห็นที่รัฐบาลได้เสนอ
 ขึ้นมาเพราะว่าได้มีเจ้าหน้าที่อยู่ทุกหนทุกแห่ง ซึ่งคอยเฝ้าฟังความคิด
 ความเห็นของคนทั่วทั้งประเทศได้ นอกจากนั้นเรายังมีเจ้าหน้าที่ซึ่งขำพเจ้า
 ความยินดีที่จะกล่าวว่าเป็นเจ้าหน้าที่ที่ทรงคุณวุฒิ แต่พวกนี้ใช้ว่าเขาจะไม่
 ระลึกถึงความ เป็นอยู่ของราษฎรก็หาไม่ และเขาได้คอยดูว่าความเป็นอยู่ของ
 ราษฎรดำเนินไปอย่างไร การที่เขาจะเสนอความเห็นนั้น เขาก็พยายามจะให้
 กระทบกระเทือนน้อยที่สุด ส่วนหนึ่งส่วนใดที่จะเปลี่ยนแปลงแล้ว เขาก็
 พยายามสังเกตว่าจะกระทบกระเทือนหรือไม่ ควรจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ การ
 ตัดภาษาอักษรบางอย่าง ท่านผู้แทนผู้หนึ่งได้กล่าวว่า เมื่อใดตัดแล้ว แทนที่จะ
 ให้มีผลถึงความมุ่งหมาย กลับไปได้แก่บุคคลอีกหมู่หนึ่ง ขอเสนอให้ท่าน
 สังเกตว่า การชนภาษาต่าง ๆ ที่ท่านได้พยายามเรียบเรียงมาบอกกล่าวทั้งหมด
 เป็นจำนวน ๑๗ ครั้ง และภาษาอักษรเหล่านี้ผลที่ติดกตแก่ชาวนา เมื่อฟังค
 ก็เหมือนอกกับว่าพวกเขาเหล่านั้นในทันทีไม่ต้องเดียงภาษาอักษรอย่างไรเลย เมื่อ
 ผ่านมาถึงเรา ๆ ก็ผ่านต่อไปอีก เมื่อถึงเรา เราผ่านได้ ทำไมผ่านถึงชาวนา ๆ
 ไม่ผ่านมาถึงเราบ้าง ยิ่งสงสัย การเงินของเราที่ติดขึ้น ซึ่งท่านอ้างว่าขำพเจ้า
 ได้เคยกล่าวทางวิทยหรืออย่างไรนั้น ขำพเจ้าไม่เคยกล่าวในวิทยเลย แต่ได้
 เคยกล่าวในหนังสือพิมพ์ แต่การที่เราได้เงินมากขนาดนั้น ไม่ใช่ฐานะ

เศรษฐกิจเป็นอยู่อย่างเดิม เราคาดฐานะเศรษฐกิจเดิม ฐานะเศรษฐกิจใดดีขึ้น
 ขาวมราคา คบกรมราคา ยางมราคา ไม่ดีก็มราคา เมื่อดิ้นค่าสำคัญ &
 ประเภทนมราคาขนแดง ราษฎรก็ยอมจะมเงินที่จะมาเสียภาษอากรดีขึ้น
 ภาษอากรซึ่งเคยคงค้างแต่ก่อนก็เก็บดีขึ้น การคมนาคมไปมาหาสู่ก็ดีขึ้น นเบน
 ประการหนึ่งทำให้กิจการอย่างอื่นพลอยพ้นคือเป็นเหตุให้มรายใดดีขึ้น ออก
 ขอบหนึ่ง ทททานกต่างวการรวมการภาษอากรซึ่งกระทรวงการคลังได้ตั้งไว้นั้นได้
 ถูกต้มเล็กน้อย แต่ท่านหวังว่าถ้าไม่ต้มเล็กน้อย การภาษอากรก็คงจะได้
 แลเห็นโฉมหน้าใหม่ขึ้น ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่าข้างซึ่งว่าการปรับภาษอากร
 ต่าง ๆ จะปรับได้เร็วจนทเคยหรือ การปรับได้โดยเร็วจนทเคยก็โดยเร็วจน
 เหมือนกัน จะจริงใจก็สำคัญอีกทั้งหนึ่งก็คือการที่รายได้ของชาวชนบทกับใน
 กรุงหรือมุก ได้รับเงินเพื่ออุปราคา เห็นข้าพเจ้าเองก็สนใจอยู่เป็นอันมาก
 เมื่อเราพิจารณาเห็นว่าชาวชนบทหนึ่งทำงานในหนึ่งเท่าใด เพราะการที่ทำงานแล้ว
 เงินรายได้ทางอื่นเขาไม่มีหรือเพราะเหตุว่าที่ทำงานเพียง ๕ เดือนหรือ ๖ เดือน
 แล้วรายได้ทางอื่นเขาไม่มีหรือ แล้วจะมาเทียบกับเราซึ่งทำงานหนึ่ง ๑๒ เดือน
 อย่างไม่ได้ ส่วนขอความอื่น ๆ ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว ขอของใจอีกอันหนึ่ง
 ก็คือการเก็บภาษที่ดินอย่างวิธีที่เราคิด ท่านได้กล่าวไว้ในข้อเดียวเขาทำงาน
 ๒๐ ปี ก็ยกขึ้น ๆ เขาทำงานกความหรือ อากกรคานาทเก็บอยู่เป็นอย่างไร การ
 เก็บภาษที่ดินนั้นเราจำเป็นต้องสำรวจให้ของแท้ มิฉะนั้นคงจะไม่ได้ความ
 ยุติธรรมอย่างที่เราต้องการว่า ภาษอากรไม่เป็นความยุติธรรม เมื่อจะทำ
 ให้ดีแล้วจากเป็นอยู่เองที่จะต้องเสียเวลานาน แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าคงไม่ถึง ๒๐ ปี
 เพราะเหตุว่าเราอาจจะได้รับความชำนาญและวิธีเก็บขอชดของ ต่าง ๆ ซึ่งต่าง
 ประเทศเขาได้ประสพมาแล้ว ในเมื่อเราทำใหม่เราไม่ต้องประสพขอชดของ
 เหล่านี้ก็ได้ แต่ขอให้ระตักอยู่ออกประการหนึ่งว่าชาวไทยยอมเป็นชาวไทย
 ชาวไทยไม่เป็นเมืองขึ้นของใคร การเก็บยอมจะลำบากอยู่บ้าง อีกประ

การหนังสือรัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติมาตามรูปเดิม เพราะเหตุว่าในขณะนี้
เราคิดขย่ว่าเราจะต้องบันรายนได้ให้แก่เทศบาล เมื่อเราไปดัดเดย เงินที่จะเป็น
รายได้นั้นจะทำอย่างไร การเทศบาลเท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ยอมทราบกันอยู่ทุก
ท่านแต่ว่า คงไปถ้าไม่มีเงินแต่กับบริหารการงานตามนั้นไม่ได้ ชาวเจ้าได้
คำนวณอยู่เหมือนกันว่า จะทำอย่างไรจึงจะให้การเงินในระหว่างที่เรากำหนด
ได้เป็นไปโดยเรียบร้อย งานเดิมก็เดินไปได้ งานใหม่ก็ไม่ให้เสีย จึงจำเป็น
จะต้องเสนอพระราชบัญญัติมาในรูปแบบนี้ จึงหวังว่าสภาฯ คงจะพิจารณาด้วยดี

ขุนวรสิทธิ์ธรมเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ถ้าหากว่าเราจะไม่แก้กฎหมาย ก็เราจะไม่รับหลักการตามรัฐธรรมนูญ
มานั้น จะต้องเป็นเหตุให้รัฐบาลเก็บเงินภาษีอากร เต็มตามอัตรา ดังที่ท่าน
สมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวนั้น เพราะว่ามีกฎหมายเก่ายอยู่ ซึ่งให้เก็บเต็ม ทน
เมื่อเสนอให้ลด เราไม่ลดก็ต้องเก็บเต็ม ชาวเจ้าเข้าใจว่าในชั้นนี้ถึงแม้ท่าน
สมาชิกผู้หนึ่งจะไม่กล่าวก็เห็นจะเข้าใจทุกคน ภาวะของการที่เบนนยเช่นนั้น
ก็แสดงให้เห็นแล้วว่าเทศบาลถือดาบอยู่ในมือ ถ้าไม่รับหลักการในการ
ที่จะลดลงไป รัฐบาลก็ยอมจะต้องจัดการตามกฎหมาย เพราะว่รัฐบาล
จะทำอะไรนอกเหนือกฎหมายไม่ได้ ไม่มีใครเถียง แต่ที่เรารู้ได้เถียงกัน
ครั้งก่อน เราไม่ได้พูดกันในแง่กฎหมาย และไม่ได้พูดว่าถ้าไม่ยอมรับ
หลักการแต่ก็จะต้องเก็บตามกฎหมาย เราไม่ได้ปรารภ การปรารภของ
เราในการที่เราไม่รับหลักการนั้นเป็นเชิงแสดงความคิดเห็นหรือเป็น การขอ
นำไปให้รัฐบาลได้มองให้ไกลไปกว่าในที่ทำงานสักเล็กน้อย คือให้ตกลงภาวะ
ของชาวชนบทว่าเป็นอย่างไร เราทุกคนจึงได้ขแรงให้ฟังในแง่ต่าง ๆ เพื่อหวัง
ที่จะให้รัฐบาลพยายามที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้นและให้เหมาะสมกับราษฎร ให้
เหมาะสมกับความต้องการของชาวนาหรือของตัวแทนราษฎร เป็นอย่างนั้น
ไม่ใช่ว่เราจะขัดขวางให้ราษฎรต้องเสียเต็มทน เป็นการเข้าใจผิด เมื่อเรา

ได้ โอดครวญกันครึ่งนและญัตตอหนักได้ตกไป เราก้หวังอย่างเต็มเปี่ยม
 ว่าอย่างไร ๆ เสีย รัฐบาลคงจะได้ใช้เวลาทำการเสนอให้ลดหย่อนภาษีอากร
 ขนมา เท่าที่เบ็นความจำเป็นและทั้งจะปรับปรุงให้เห็นความยุติธรรมแก่พวก
 ชาวนาคด้วยกนกเขาเถิด หรือไม่สามารถจะปรับปรุงให้ยุติธรรมได้ทุกภาษ
 อากรก็ขอให้ปรับปรุงเฉพาะ พวกชาวนาให้ได้รับความยุติธรรมระหว่างพวก
 ชาวนาคด้วยกนกเขาเถิด เราไม่ว่า แต่ท่านได้ทำหรือเปล่าเล่า ขอนักขอมรูกน
 ขยี้แล้ว ท่านผู้เป็นประธานยอมจะทราบแล้วว่าในสยามเรานากฐานอันสำคัญ
 กคือชาวนา พวกพาณิชย์ที่เป็นพาณิชย์อยู่ได้ก็ตั้งอาศัยชาวนา ถ้าชาวนา
 ไม่มเดยดเนอมาเจือให้พวกพาณิชย์หรือพวกชนบทนี้แล้ว พวกเราก้จะเป็น
 เราไม่ได้ พาณิชยก็จะเป็นพาณิชยไม่ได้ ถ้าเมื่อว่ารัฐมนตรีกนไตคนนี้จะ
 ไปทสัแยกมหนาคคนกได้ ถ้ามันเป็นอย่างไรบ้าง จะได้รับคำตบว่าชาวนา
 จนเหลือเกิน แต่กอนน ๗-๘ ร้อย เดยอน ๕๐-๕๐ ก็ขายไม่ได้ ภาจะ
 อย่างน ท่านต้องสู้บับ้าง แต่เราก้จะเห็นว่า มันสมควรแล้วที่จะลดแล้ว
 เราก้ปรับปรุงลดภาษีอากรลงไป หรือควรจะปรับปรุงให้ดีขึ้น ข้อใหญ่
 ใจความเราต้องการจะให้ปรับปรุงภาษีอากรให้ดียังชน โดยเฉพาะชากร
 คานาให้เป็นการยุติธรรม และจะเป็นระหว่างชาวนาคด้วยกนกเขาเถิด ชก
 ประการหนึ่งชาวนาททานาพอกินแต่ในครอบครัวเท่านั้น - เราก้ไม่ควรจะเก็บ
 ชาติเจ้าชยากจะให้เป็นเช่นนั้น ท่านรัฐมนตรีกดล้งบอกจะทำไม่ได้ ภาษีอากร
 จะทำโดยฉับพลันจะทำได้หรือ เราจะต้องใช้เวลานาน ชาติเจ้าสั่งสั่งยวาททาน
 ว่าทำไม่ได้มัน หมายความว่าอะไร หมายความว่าท่านไม่ยอมทำอย่างนั้น
 หรือ ถ้าหากว่าจะร่างกฎหมายบอกว่าคุณไตทานาเฉพาะพอกินแล้ว ได้
 จำนวนมาตรฐานจำนวนชาวพอกินแล้ว เรายกเงินเลยไม่เก็บน ชาติเจ้าคิด
 ว่าคงจะไม่ต้องใช้เวลามากนัก อีกประการหนึ่งชาติเจ้าก็ไม่ใช่ฝ่ายบริหาร
 ในรัฐขอเท็จจริงลกขงนถ แต่เท่าที่ชาติเจ้าเห็นในชนบท ชาวนาคทุกคนในท้อง

ททได้ออกนอกเขตดิน เขาแต่งแควม้าเท่าไร และถ่วงกเดิน ยาว
 กเดินหรือกไร จะทำนาได้ชาวประมาณเท่าไรพอแก่ครอบครัวหรือเหลือ
 มากกว่าการใช้จ่ายในครอบครัว ข้าพเจ้าคิดว่ามาตรฐานอันนั้นเราพอจะ
 ปริมาณได้ โดยอย่างค้อย่างที่ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้ ทนสำหรับดินที่ไม่ดี
 เช่นกับทางตอนบนเป็นต้นนั้น เป็นนามือเปล่า แต่ที่นาเหล่านี้เขากรู
 เหมือนกันว่ามีนาอยู่เท่าไร เพราะเหตุว่าอาศัยกันผู้ใหญ่บ้านทำการ
 คิดค่อให้ ถึงแม้ในเวลานี้เราที่อาศัยกันผู้ใหญ่บ้านนั้นเองไปสำรวจว่ามี
 มีนาเท่าไร แต่วมส่วนกว้างยาวกเดินโดยปริมาณอันนั้นเราอาจจะยกเว้น
 ให้ได้ ทำไม่จึงว่าทำไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงสงสัยนัก ข้าพเจ้าขอยกจะกล่าว
 บางที่จะไม่ยากทำกรรมง อีกประการหนึ่งกรมศรบอกว่าจะเปลี่ยนแปลง
 โดยฉบับพดด้ไม่ได้ เพราะเหตุว่าเราไม่มีเจ้าหน้าที่ทำตามโครงการนั้น
 ข้าพเจ้าสงสัยว่าภาษาอักษรต่าง ๆ ที่เราได้เปลี่ยนแปลงมาแต่อดีต เช่น
 ศักการ ทำไม่จึงทำได้โดยฉบับพดด้ ส่วนที่จะลดภาษาอกรลงมาแต่วมขอ
 ยกเว้นต่าง ๆ แล้วให้ความยุติธรรมแก่เขาตามสมควรแม้เฉพาะชาวนาด้วยกัน
 ท่านก็บอกเจ้าหน้าที่ของท่านไม่สามารถแล้ว ข้าพเจ้าสงสัยว่าเจ้าหน้าที่
 ของท่านบกพร่องหรือว่าทำไปนั้นเป็นการอนุমানเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงขอ
 แต่งความคิดความเห็นให้ได้ว่า นทราบว่ามีรัฐบาลจะได้คิดครณาจัดตั้ง
 ครองหนงแต่อดีต ถ้าหากว่ารัฐบาลจะคิดแก้ไขปรับปรุงให้ได้รับความ
 ยุติธรรมเฉพาะระหว่างชาวนาโดยที่เต็มหลักการลงไปสักเล็กน้อยเท่านั้น พวก
 เราขยหดที่จะรับหลักการโดยซนคา ไม่เช่นนั้นจะให้รับหลักการเช่นนี้ ให้เป็น
 ไปโดยซนคานั้น คระคิดจะชวงใจอยู่

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชวชนธ์ กล่าววว่า ในเรื่อง
 นานข้าพเจ้าเองเคยเป็นห้องมาตงแต่บ่ก่อน ๆ บ่ก่อน ๆ กพด คือพดด้วยเหตุใด
 ค่อมกษณะที่มาหลายอย่าง ที่ข้าพเจ้าอาจต้องเป็นนเอกใจตรงจวว่า ข้าพเจ้า

เคยพูดโดยคร่าวๆ มาครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อระยะห่าง ๒๐ เส้น แต่ทำมาได้
 เพียง ๓๐ ทาบๆ หนึ่ง จะได้อีก ๓๐ บาท คนเดียวรับ ๓ บาท คนมาช่วย
 ครบครึ่งๆ ก็ ๓ คนก็ไม่พอเต็มงาน แล้วเราก็จะยกมา ขาพเจ้าคิดว่า
 ควรยกเงินอีก จึงให้ปรับปรังให้ใครใครโดยนอกรับมา ถ้าเรากำหนด
 พระราชบัญญัติมาบอกงานนอกงานนี้ โททานน์ จิตดาแทนน์ ทนใน
 พระราชบัญญัติบอกให้กานน์ผู้ใหญ่บ้านได้ส่งจด ตีไปอเรนค์ ไม่ใช่
 บิดามารดากานน์ ขอประทานโทษ ก็บอกเอาเสียๆ ลงน กานน์ก็ได้ส่งจด
 นเหตุหม่มมัจเจีย มนเป็นนชานน์ จึงเห็นว่าเราอย่าเทียบเคียงในเรื่อง
 ดีกรี.....

ประธานสภาฯ กล่าวไว้ ไม่ใช่ เคารพคุณเข้าหน้าขอ ให้ช่วย
 ประเด็น

ขุนไฟเคราะห์ดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ กล่าวถึง ครม. ครม.ม
 จรดกรม แต่ขอประทานกรณการคนจนคดีหนึ่ง คือโรงสีใหญ่ ๓๒๐ เป็น
 เกวียนหนึ่ง คนโรงสีเล็ก ๘๐ เป็นเกวียนหนึ่ง คนมาขายได้ราคาเท่าไร ทาง
 โคนห้ามต่อ ๖๐ ดอลลาร์ มีคนซื้อไปมาก เพราะฉะนั้นชาวนาที่ทำมาได้น้อย
 ตกเก็บภาษีเท่ากัน ผลได้น้อยกว่ากัน จึงตกใจพอลงงานยึดทรัพย์ และรับ
 ยึดโคกระบือมาอีก นับเป็นเหตุจูงใจให้คนจนมา ผู้แทนซึ่งใหม่
 ใหม่กิด ขาพเจ้าเห็นด้วย แต่ขอปรับปรังใหม่เป็นโรงสีโคกหว้าได้ ก็ขอ
 ได้ด้วยเหตุใด สรรพากรต้องไปขอ สัมพันธ์กับโรงสีแล้ว ถ้าโรงสีมี
 ง่ายไร ผลอย่างไรก็ขอจากรัฐ สรรพากรก็ได้ ไม่ควรปล่อยให้โรงสี
 กานน์ผู้ใหญ่บ้านถ้า ถ้าไม่อย่างนั้นส่วนของคนกานน์ผู้ใหญ่บ้านก็อาจจะเพิ่ม
 เป็นพันๆ ราษฎรขายหมด ราษฎรไม่รทงตั้งไม่รู้ว่าจะคิดกันอย่างไร
 เช่นนมอชแทนนไร คนพอกานน์ไปชานให้พมกถอชแทนนไร และของ
 เล็กๆ ซึ่งมากกว่าความเป็นจริง ขายแล้ว ราษฎรไม่รทงตั้งออกของเสีย
 ความน แต่จริงๆ เราบอกให้ไม่เอาภาษีไป ๓ เดือน แล้วจะได้ลด ๓๕

การทวไปที่เราปฏิบัติในการค้าเงินกรรกมาเมื่อญตตคไป เมื่อเสณตมา
ใหม่เหตุผลหรือเหตุการณ์อย่างอนตองเป็ดยนแปลงไปบ้างไม่มากกน้อย ไม่
ใช้หมายความว่าแพ้ไปแล้วโดยพวกน้อย แล้วจะหาพวกมาคใหม่ เข้าใจว่า
ความมุ่งหมายของสภามุแทนราษฎรไม่หมายเช่นนั้น เพราะการทมลภา
กหมายความว่ารัฐบาตพร้อมที่จะฟังเสียงราษฎร ตามลมีคอร แล้วเอาความเห็น
ของราษฎรนั้นมาวินิจฉัย มีลมาชก ๓ เปอรเซนต์ของจำนวนชนชนขอให้แก
แล้วรัฐบาตก็ไม่แกเคยแมแต่คอกษร ข้าพเจาจึงเห็นวจริงอยชอบทรรัฐบาต
จะกระทำได้ แต่ว่าจะให้ประชาชนเข้าใจในประชาธิปไตยของเราอย่างไรน
เป็นอภิปัญหาหนึ่ง ข้าพเจาขอเรียนให้เป็นตลึงเกิดในที่นี้ เวลานั้นดต่างค
ครึ่งดต่างคเราคออกไปแล้ว จะเอาครึ่งดต่างคกยงเป็นเหตุผลอนหนึ่งวเมอ
ครากอน เพื่อฟังเสียงราษฎรตให้ครึ่งดต่างคคอ ๓ ไร่หรือ ๕ ไร่กยงค
แทนทดกการมาอย่างเคยกน ข้าพเจารดลัดใจและระอายใจในอนนค
แต่เวมเบ็ดประชุมมาจนบคน ก็บ เฉพาะอย่างขงมุแทนราษฎรลจะให้ความ
เห็นในเรื่องทงถน ซึ่งรัฐบาตแทบทุกคนเว้นแต่ท่านมุแทนราษฎรลหนึ่งคน
เดียว ซึ่งข้าพเจาจะไม่ชอเดียวกับท่านผู้นั้น เพราะท่านผู้นอนอภิปรายแต่ความ
ความเห็นแต่กออกไปเพียงใด ในปัญหาทรรัฐบาตถตงมาวถ้าเราเด็กอากร
ค่านาแล้ว ประเทศจะตงอยได้ โดยยาก เพราะเหตุวเงินค้ำใช้จ่ายในการ
ปกครองไม่พอ ในอนนตาเป็นความจริงข้าพเจากเห็นใจ แต่วปัญหาที่เรา
พยายามเส่นอรัฐบาตอยบคน ก็คอว่าไม่ใช่ปัญหาเพียงทเราจะทำให้เป็น
ไปโดยผนหัวใจและผนความรดก ผนการณทจะเป็นไปได้ ซึ่งในเรื่องอากร
ค่านานอาจะเป็นประวคการณทมุแทนราษฎรได้พยายามคคคาน หรือเรียนคอ
รัฐบาตอย่างรุนแรง แต่รัฐบาตหาได้ค่านงอย่างใดไม่ จรงอย ความจำเป็น
ของประเทศ มีธรรมคอาจะตงกวดหน้า เพราะฉะนนทกคนกตองเพิ่มใน
การรับภาระมากชนโดยทกน ในอนนข้าพเจาไม่ถียง ขอเทจจรงในเรื่อง
ภาระนจะคองรับกน นนตามทดกมวไม่เกินความจำเป็นทรราษฎรจะทรงชพ

อยู่ได้ ก็หมายความว่าทรงชพอยู่ได้โดยสมบูรณ์ภาพ ไม่ใช่ทรงชพอยู่ได้โดย
 เด็ดขาด แต่หนีไปเที่ยวเป็นคนขอทาน ในข้อนี้เองท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังเองก็เคยสอนข้าพเจ้าถึงหลักภาษ ที่ถูกต้องเป็นเช่นนั้น ตามคำ
 แก้วของท่านรัฐมนตรีข้าพเจ้าได้หยิบมาไว้เพียง ๒-๓ ข้อ ซึ่งข้าพเจ้าจะขอ
 เรียนทำความเข้าใจใหม่ในที่นี้ ในข้อนี้ที่ว่าในเรื่องการเก็บภาษจากคนจน
 ให้เต็มและ ไม่เก็บจากคนมีเช่นนั้น ท่านแก่ว่าจะเป็นการยุ่งใจ ในระหว่าง
 บุคคลต่างชน ข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่ได้หมายความว่าให้เก็บคนจนคนมีเท่ากัน
 แต่เราหมายถึงหลักการยุติธรรมในเรื่อง การเก็บภาษ ตามความสามารถของผู้
 ที่จะเสียภาษได้ และรัฐมนตรีคลังก็กล่าวไปในทำนองว่าคนเราจะให้
 การดำรงชีพและเลี้ยงชพอยู่ได้อย่างเดียวกันนั้น ย่อมเป็นไม่ได้ ข้าพเจ้ากล่าว
 กล่าวว่าเป็นประเทศใด ๆ ก็พยายามเคารพต่อหลักนี้ และประเทศที่เจริญแล้ว
 ก็ต้องถือหลักนี้เป็นสัจนะ ในข้อนี้ข้าพเจ้าหมายความว่าหลักที่จะเก็บภาษ
 นั้นเป็นหลักยุติธรรม คือหมายความว่า ความสามารถในการที่จะเสียสละ
 นั้น ให้เท่า ๆ กัน หรือความเต็มใจอันเนื่องจากการเสียสละนั้นให้เท่า ๆ
 กัน ไม่ใช่หมายความว่าให้ปริมาณเท่ากันหรือเก็บจากคนมีอย่างเดียว อีก
 ข้อหนึ่งก็กล่าวว่าเป็นหน้าที่ที่เห็นออก ราษฎร อยู่เต็มอ ในข้อนี้กล่าวจะ
 กล่าวไปอย่างใดก็ได้ แต่ว่าในทางปฏิบัติหาเป็นไปเช่นนั้นไม่ ทุกฉันทนหาก
 ว่าตรวจสอบสถิติของการเด็กลงมา ตามที่ข้าพเจ้าประดำพมา การเด็กลงนาม
 เพิ่มตัวฉบับชนทุกปีทุกเดือน แต่ข้อนี้ขอให้อีกว่า ฉันทนคิดว่าเจ้าหน้าที่เห็นออก
 ราษฎร จึงเพียงใด อีกประการหนึ่ง ในข้อนี้ว่าการเทียบรายได้ ระหว่าง
 ชนบทกับข้าราชการแล้ว ท่านรัฐมนตรีคลังก็ได้อีกกล่าวไปในทำนองว่าคนเรา
 จะให้การดำรงชีพอยู่ได้ ในหมู่บ้านแห่งใดก็เหมือนกันนั้น ย่อมเป็นดังที่เป็นไม่ได้
 ในข้อนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า แต่ที่เราไม่ได้หมายความว่า คนทุกคนจำเป็น
 จำต้องทรงชพอยู่ด้วยอัตราที่คิดเป็นเงิน มีจำนวนเท่ากัน แต่หมายความว่าขอ
 ให้ทรงชพอยู่ได้ด้วยการมีชีวิตอยู่โดยมีสมบูรณ์ภาพ หมายความว่าทุกฉันทน

ความเป็นอยู่แตกต่างกันอย่างไรบ้าง ซึ่งเพิ่มคนขอทานชนทุกชน ๆ แต่ออก
 ฝ้ายหนังสือหน้าคานงดงไม้ ในลักษณะเช่นนี้ท่านจะเห็นได้เช่นในเรื่องภาษ
 มฤคกนิห เราได้ร่างกฎหมายไม่มีประโยชน์อะไรเลย ถ้าหากว่าแก้กฎหมาย
 มฤคกให้สอดคล้องกับหลักที่ต่างประเทศปฏิบัติกัน ก็จะผ่อนการระแค้นจนได้
 นอกจากนัยมอกหัตถ์อย่างที่จะต้องคิด แต่ก็หากคิดอย่างไรไม่ รวมความ
 ว่าการเสนอกฎหมายเข้ามาเป็นกราทจะยืนยันตามเดิมตนเอง ข้าพเจ้าก็
 ไม่น่าอะไรที่จะดี นอกจากขอเรียนว่าท่านไม่ฟังความเห็นของพวกข้าพเจ้า
 เท่านั้น

นายฮิว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร ก็ดำริว่า
 ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีมากที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาในสภา
 เพราะเหตุใด เพราะร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อคราวประชุมที่ปลายปี
 พ.ศ. ๒๔๗๘ ข้าพเจ้าเห็นถึงความเดือดร้อนจะเกิดแก่ชาวนา ซึ่งท่าน
 ดำริกับบางท่านก็ได้ปรึกษาหารือแล้ว และถึงที่สุดถึง หลักร่าง
 นิตยและพฤษนัยนคนจะเรื่อง และรัฐบาลกระทำอย่างอื่นไม่ได้ คือถ้า
 ด้กาฯ ไม่รับหลักการ รัฐบาลจะต้องเก็บเต็ม เมื่อเราเห็นว่ารัฐบาลไม่
 เก็บเต็มรัฐบาลจะต้องลาออก และรัฐบาลไม่ลาออก ก็จะต้องมีการยุบสภา
 และออกพระราชกำหนดจะจกเก็บกลับเปอรเช่นตักได้ ข้าพเจ้าคัดค้านกหน้า
 ทพระราชบัญญัตินี้ได้ตกไปเมื่อสมัยประชุมปลายปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ข้าพเจ้า
 เองเป็นผู้เขียนหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีว่า ถ้าจะเก็บอากรค่านาเต็มก็ขอให้ยุบ
 ด้กาฯ ผู้แทนราษฎรเสียดีกว่า นอกจากนั้นผมได้มาปรึกษาบางท่านอย่างเหตรวมความ
 ว่าเป็นความเดือดร้อนของชาวนา ข้าพเจ้าขอให้ท่านพิจารณาโดยแท้จริง
 ชาวนาเดือดร้อนเพราะเงินอากรค่านาอย่างเดียหรือ เงินอากรค่านาทำให้
 ชาวนาเดือดร้อนอย่างเด่นชัดหรือไม่ ข้าพเจ้าได้สอบถามผู้แทนหลาย
 จังหวัด ซึ่งจังหวัดของท่านเหล่านั้นไม่ได้เก็บอากรค่านาด้วยซ้ำว่าชาวนา

ในโลกนิตยธรรม นขอหนังสือข้าพเจ้าเห็นว่าทำให้ยุติธรรมยากเหลือเกิน
 ข้าพเจ้าเคยคิด แม้แต่เกมอากรทิติน เราจะแบ่งอย่างไร อกรทิตินเหล่านี้
 แม่ท ๕๐ - ๕๐ ตารางมีเตอร์ราคาผิดกันเสียแล้ว ถ้านานอย่างที่บ้านข้าพเจ้า
 ข้าพเจ้าได้เคยคิดหาวิธีต่างๆ ในเรื่องนเพื่อจะให้ความยุติธรรม แต่มันยากจริง
 และถ้าข้าพเจ้าพูด จะหาว่าข้าพเจ้าพูดพล่อยๆ และพูดเพ้อเจ้อเสียตั้งเท่า
 ด้มาถึงทางหลายทางได้ ความจริงเป็นเช่นนั้น เรามาพูดถึงความจริงใจกัน
 ขาดงานจะมองคงสมบูรณ์เพราะอะไร ถ้าเราพยายามบำรุงชาวนาให้ได้ทำนา
 ได้ ๑๒ เดือนซึ่งไม่เหมือนอย่างเดิมน เวลานานาต้องงกนงนงกันตั้ง ๖-๗
 เดือน และทำงานชิว ๔ - ๕ เดือนเท่านั้น การที่ชาวนาต้องหยุดก็เพราะ
 ความจำเป็น เพราะชาวนาไม่มั่งงานอะไรจะทำ เหตุนี้รัฐบาลควรจะเร่ง
 หมายให้ชาวนาทำ ซึ่งข้าพเจ้าเองเป็นผู้หนึ่งที่คอยปรายมาเช่นนั้นก็เพื่อจะให้
 ด้มาถึงทางหลายเห็น จะได้รับหลักการมาก ๆ ใจของข้าพเจ้าเห็นเหตุแท้จริง
 อย่างนั้น แม้ครั้งในนี้เหมือนกัน แม้แต่ด้มาถึงทางหลายเห็นไม่ควรรับหลักการ
 รัฐบาลจะต้องจัดดำเนินเป็นสามทางอย่างข้าพเจ้าว่า คือ ๑. ยบดภาฯ.....
 ประธานสภาฯ กล่าวว่ นันเป็นความเห็นของท่านซึ่งไม่อาจจะ
 เป็นจริง

นายฮิว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่ ตาม
 หลักการแล้วม้อย่างนั้น รัฐบาลไม่ทำก็ไม่ได้ ตามหลักตามประการนั้น
 ประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านพูดมาหนหนึ่งแล้ว
 นายฮิว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่ มิได้
 หนักของเก่า

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่
 เราเป็นผู้แทนราษฎร ซึ่งราษฎรแต่งตั้งมา เราต้องเป็นผู้แทนราษฎรที่ขอบ
 ไม่ใช่เป็นผู้แทนพิเศษ นเป็นข้อสำคัญ และเป็นคดีของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า

คนหนึ่งแต่ท่านทั้งหลายได้เป็นผู้ที่รวบรวมทั้งรัฐบาลด้วย เพราะได้รับความ
 ใจวางใจจากสภาฯ ประเทศจะดำรงอยู่ได้ด้วยหลักสองประการ คือ ๑.
 กำนัดทรัพย์ ๒. กำนัดความคิด กำนัดทรัพย์ได้แก่อะไร ได้แก่การเก็บภาษี
 อากรจากพดเมืองของชาติเพื่อนำมาบำรุงประเทศ ไม่ต้องไปกู้ยืมประเทศอื่น
 กำนัดความคิด ได้แก่คณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้นำของประเทศชาติไปในทางที่
 ภาชาติหลุดได้หลุดหนึ่งในสองหลุดกันแล้ว ประเทศนั้นหาเป็นเอกราชไม่
 ต้องเป็นขาเขา เรามาพูดกันในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรของพวกคุณด้วย
 ความจริงใจ แม้ข้าพเจ้าสามารถจะแหะเอาดวงใจของข้าพเจ้ามาวางแผ่น
 ไม้ได้ ข้าพเจ้าก็ยินดี ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง รัฐบาลก่อนได้เคย
 เก็บภาษีอากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องค่านาเต็มตามกฎหมาย คณะ
 ราษฎรเปลี่ยนแปลงการปกครองก็เห็นความเดือดร้อนของพดเมืองเป็นส่วนมาก จึง
 ได้ยอมเสียลดละลดเหลือเพื่อเอาเสถียรภาพมาให้แก่ประชาชนชาวสยาม ...

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เขาแต่เรื่องน

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า คือ
 จากหนักได้คิดตรงถึงหนึ่ง โดยรัฐบาลมองเห็นความยากจนของชาวนา
 เหมือนกัน ข้าพเจ้าเองเห็นว่าจะเป็นที่รัฐบาลหรือรัฐบาลใดก็ตาม ถ้าไม่เก็บ
 อากรค่านาได้ ข้าพเจ้าก็ยินดีที่สุด ถ้าไม่อาจจะเก็บได้ข้าพเจ้าก็ยินดี แต่ถ้าหาก
 ว่าเราไม่เก็บอากรค่านาแล้ว ข้าพเจ้าเกรงและเสียใจว่าไม่อาจรัฐบาลหรือ
 รัฐบาลใดๆ ที่จะต่อไปคงจะมองถึงภาษีอันซึ่งเกี่ยวข้องกับคนเหมือนกันทั้งนั้น
 เช่นทางรัฐมนตรีคงได้แถลงแล้ว ซึ่งราษฎรนั้นเองคงจะต้องรับภาระ
 ในเรื่องภาษีอากรนั้นเอง ข้าพเจ้าเป็นคนที่ไม่หมกมุ่นอะไร แต่ข้าพเจ้า
 หัดถักความคิดโดยธรรมชาติโดยกำเหนิด ซึ่งเป็นคนหนึ่งที่เกิดมาในโตถน
 มีความเข้าใจพิเศษ การที่รัฐบาลเก็บภาษีอากรแก่ราษฎร หรือโดย
 เฉพาะอย่างรวบรวมที่สภาผู้แทนราษฎร ได้มอบอำนาจให้รัฐบาลเก็บภาษี
 อากรโดยชอบเป็นพระราชบัญญัติกิด ไม่ใช่รัฐบาลจะเอามาบำรุงกระเป่า

รัฐบาลหรือ ก็เปล่าเลย ก็ยอมจะต้องเอามาบำรุงประเทศชาตินั่นเอง บ้านเมืองของเรา ถ้าไม่มีการเก็บภาษีอากรจากพลเมืองเสียเลยแล้ว บ้านเมืองนั้นจะเป็นเอกราชได้อย่างไร ข้าพเจ้าสงสัย เพราะเรื่องค่ารัฐบาลได้แต่คงที่จะต้องสำรวจก่อนจึงมาพิจารณาแก้ไข นั่นคือการที่รวบรวมคชช. และในชนนรัฐบาลจึงได้ขอพระราชบัญญัติมาเพื่อบรรเทา กล่าวคือให้เก็บเสียครึ่งหนึ่งก่อน เรื่องภาษีอากรเป็นเรื่องที่เราจะเก็บจากเทศาหาได้ไม่ ต้องเก็บจากมนุษย์ ๆ ที่พอจะเสียได้ มนุษย์ใดซึ่งไม่มีพอจะเสียได้แต่เก็บไม่ได้ ปัญหาว่าควรเก็บภาษีอากรหรือไม่ ทุกคนในสภาฯ นคงยอมรับว่าควรเก็บ แต่ว่าการเก็บนั้นจะควรเก็บกับชนใด ต้องทำกันด้วยวิชาการ ไม่ใช่ปรับปรังกันเพียงวันต่อวัน ข้าพเจ้าเชื่อว่าคณะกรรมการในสภาฯ นี้ แม้แต่เราจะมอบหน้าที่ภาษีอากรไปบริหารงาน ข้าพเจ้าเชื่อว่าคงจะทำการด้วยความดีความชอบ และข้าพเจ้าคิดว่าจะไปไม่ได้เสียด้วยซ้ำ และจะทำไมก็ไปยิ่งกว่ารัฐบาลนเลย เพราะฉะนั้นเราควรปรับปรุงในเรื่องภาษีอากร ชนใด และรัฐบาลก็ตกลงแล้วว่าจะปรับปรุงให้เหมาะเมื่อได้สำรวจแล้วได้ ส่วน ในเวลานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการแห่งพระราชบัญญัติ เราควรจรับหลักการไว้พิจารณา ข้าพเจ้าหวังว่าสมาชิกทั้งหลายจะเป็นสมาชิกที่มีเกียรติคงจรับหลักการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถึงเวลานี้สมควรที่จะลงมติแล้วว่าการจรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือไม่

มีสมาชิกยกมือรับรอง

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่าการลงมติในเรื่องนี้ เป็นเรื่องสำคัญ ข้าพเจ้าอยากจะให้ลงมติเป็นการลับ แต่ก่อนที่จะลงมติเป็นการลับ ยังมีสมาชิกบางคนข้องใจอยู่ เพราะฉะนั้นขอเบ็ดคอกปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า สมาชิกนั้นไม่ได้เสนอญัตติ เขาพูดแต่เพียงว่าเห็นสมควรจะลงมติได้
ผู้รับรองนั้นไม่ได้ฟัง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งข้อทักท้วงต่อไป
ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ยินว่า เมื่อก่อนเขาขอ
ให้ลงมติ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าควรรับหลักการหรือไม่ควรรับหลักการ ผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรอง
มีสมาชิกรับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ด้วยเหตุผลที่พระราชบัญญัติของข้าพเจ้ามีข้อสำคัญอยู่ ข้าพเจ้าขอเสนอ
ญัตติให้เลื่อนการประชุม ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

พระพิไลสุนทรการ นายเลียง ไชยกาล รับรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรเลื่อนการประชุมใน
วันนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๖ ท่าน
ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๕๐ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันว่าต่อไปลงมติ.....

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้ปิดประชุม เพราะว่่าถึงเวลาแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ยังไม่ถึงเวลา ยังอีก ๕ นาที ข้าพเจ้า
ขอลงมติตามญัตติของขุนชำนาญฯ

ขุนวรสิทธิ์ รัตนเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า
ด้วยเหตุผลที่ข้าพเจ้ามาตั้งขึ้นอยู่หลายท่านว่า การที่เห็นว่าการจะงด

ภาษากรณ เป็นกรทจะเอาคณะในเวลาที่รับ เตือกต่อไป เป็นการหมิ่น
ดมาชิก ขอเบ็ดอภิปรายต่อไปเพื่อจะได้ชี้แจงให้เป็นการแจ่มแจ้งว่าไม่มี
ความคิดเช่นนั้น ใครเห็นชอบด้วย โปรดรับรอง

นายเลมบีต ทรงสประกาศ นายบุญมา เสริฐศรี รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา ใครเห็นว่าควรเบ็ดอภิปรายต่อไป โปรด
ยกมือชน

มีสมาชิกลงมือ ๕๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือชน

มีสมาชิกลงมือ ๖๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา เป็นข้อระเบียบที่ปราย ผู้ใดเห็นควรจะ

รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับใดก็ตาม โปรดยกมือชน

มีสมาชิกลงมือ ๘๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือชน

มีสมาชิกลงมือ ๘๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ตั้งกรรมาธิการชุดใหม่

นายกรัฐมนตรี กล่าววา ตั้งกรรมาธิการสามัญ

ประธานสภา ฯ กล่าววา ตั้งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๓ ประมุขคือ

ภายในเวลา

นายกรัฐมนตรี กล่าววา ขอ ๒ วัน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ให้ประมุขคดีภายใน ๒ วัน มีผู้ใดขัดข้อง
หรือไม่ เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้องข้าพเจ้าจะถือว่าประชุมอันยอม

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชบชน กล่าววา เรืองน

เป็นเรื่องสำคัญ ข้าพเจ้าเห็นว่าประมุขคดีภายใน ๒ วันจะเร็วไป ขอประมุขคดี
เป็น ๓ วัน

นายกรัฐมนตรี กล่าวหา ข้าพเจ้าขอพูดหน่อย ก็ขอความรู้งอน
 ข้าพเจ้าว่าเรื่องอะไรถึงจะไม่รับหลักการ เพราะฉะนั้นขออย่าทำอย่าง
 นั้นเลย เราพูดเดียวกัน ประนีประนอมกันดีกว่า อย่างนั้นข้าพเจ้าไม่ชอบ
 เพราะว่าเราอยากจะไปในทางดี ไม่ใช่อยากจะไปในทางชั่ว หรืออยากจะทำ
 ให้ไม่เสียหาย เราตั้งใจจะทำดี ข้าพเจ้าขอเสียทีเถอะเรื่อง เพราะฉะนั้นเรื่อง
 เด็ก ๆ น้อย ๆ เช่นนี้ ข้าพเจ้าขอให้ประณัติ ๒ วันก็พอแล้ว
 ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณ กล่าวหา เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาฯ กล่าวหา ไม่มีผู้ใดคิดค้านข้าพเจ้าถือว่าประชุม
 ขออนุมัติให้ประณัติภายใน ๒ วัน

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา

ชื่อบุคคล	ตำแหน่ง	ผู้ตรวจงาน
ทองคำ คล้ายโสภา	นายปลาว มุญ - หตง	ผู้ตรวจงาน
บุญถม บัณฑิต	ประเสริฐ บัณฑิต	"
เตียง ไชยกาล	ประสิทธิ์ ศิริโชค	"
แฉ ชูพันธ์	ศิริ อินทร	"
สุนทรคำตันบรรณกิจ	ประทีป อินทร	"
บุญศิริ เกษดา	บุญช่วย สุนทร	"
เทียบ นันทแพทย์	ถิพ สุทธิพร	"
บุญม คุงหาคร		
ทองอยู่ พุทธิพันธ์		

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร